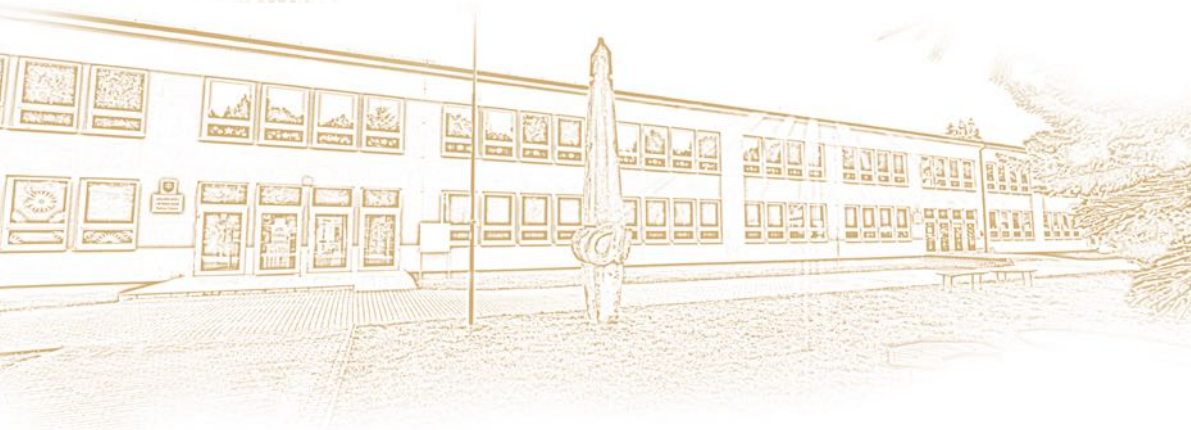

AKTOVKA

Školský časopis ZŠ s MŠ Ondreja Cabana v Komjaticiach

Školský časopis vydaný pri príležitosti 50. výročia školy

Príhovor pani
riaditeľky Mgr.
Marty Gocníkovej

Príbehy

Spomienky

1

OPÝTALI SME SA
VÁS

SPOMIENKY
BÝVALÝCH ŽIAKOV A
PEDAGÓGOV

2

Z HISTÓRIE
NAŠEJ ŠKOLY

3

ŽIACKA
TVORBA

OBSAH

Úvodník, obsah.....	2
Red. rada.....	3
Slávnostný príhovor.....	4
Život školy.....	5
Zamestnanci	6-7
Vedeli ste, že?.....	8-9
Opýtali sme sa.....	10
Spomienky.....	11-19
Úspechy.....	20-28
Kvíz.....	29
Naša tvorba.....	30-38
Priestory.....	39
Rozhovor, vtipy, relax.....	40-43
Podakovanie.....	44

REDAKČNÁ RADA**REDAKČNÁ RADA:**

Petra Fridrichová, Laura Terézia Čatlošová, Mia Pizúrová, Bibiana Nováková

Výtvarné práce - ilustrácie vznikali na hodinách VYV pod vedením Mgr. Nadeždy Gallovej

Šéfredaktor:

Petra Fridrichová

Predseda redakčnej rady:

Mia Pizúrová

ZODPOVEDNÝ PEDAGÓG:

PaedDr. Lucia Repková

OBČASNÍK/ 2024

Vychádza: od šk. r. 2017/18

FOTO: archív redakcie, učiteľov a žiakov

Kontakt do redakcie:

lucia@repkova.eu

0907 228 661

Vydáva:

ZŠ s MŠ Ondreja Cabana

Komjatice

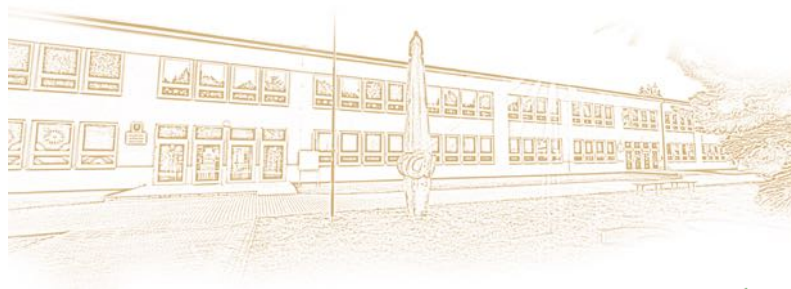
Nám. A. Cabana 36

941 06 Komjatice,

Tel: 035 65 91 219

E-mail: zskomjatice@azet.sk

www.zskomjatice.edupage.sk

50. VÝROČIE**Úvodník**

Milí čitatelia, vitajte pri ďalšom - jubilejnom pokračovaní školského časopisu Aktovka.

Škola je neodmysliteľnou súčasťou nášho života. Súčasťou každého z nás... Táto naša je tu už 50 rokov. Je miestom, kde sa dá dosiahnuť veľa a kde sa podporuje rozvoj a prihliada sa na potreby nás - žiakov.

Pred 50. rokmi sa s veľkým nadšením a očakávaním otvorili dvere novej budovy našej školy. Zo spomienok starých rodičov vieme, že to bola obrovská udalosť. Nová budova školy - nové možnosti a príležitosti.

Naša škola bola a stále je miestom, kde sa stretávame my i naši rovesníci s výzvami, kde sa formuje náš charakter a kde vznikajú priateľstvá na celý život, je miestom, kde sa rodia nové nápady, talenty a úspechy.

Chceme poďakovať vedeniu školy, všetkým učiteľom i ostatným zamestnancom, rodičom, žiakom i ostatným, ktorí svojou snahou a podporou vytvorili z našej školy miesto, kde sa vždy radi vraciame...

Ďakujeme Vám za Vašu podporu a prajeme Vám príjemné čítanie nášho špeciálneho vydania.

S úctou

Redakčná rada Aktovky

S PRÍCHODOM NOVÉHO ŠK. R. 2023/24 SA ZMENILO AJ OSADENSTVO V NAŠEJ REDAKČNEJ RADE ŠKOLSKÉHO ČASOPISU AKTOVKA.

*“Sme veselé baby, plné nápadov, elánu a tvorivosti.
Sleduj našu činnosť a pridaj sa budúci šk. rok k nám...”*

Členkami redakčnej rady školského časopisu Aktovka v školskom roku 2023/2024 sú: Petra Fridrichová z 8.B, Laura Terézia Čatlošová z 8.B, Mia Pizúrová z 8.A a Bibiana Nováková z 8.A.

Členky redakčnej rady si zvolili šéfredaktorku školského časopisu Aktovka. Stala sa ňou Petra Fridrichová. Predsedníčkou je Mia Pizúrová. Aktovka pôsobí pod vedením pani učiteľky PaedDr. Lucie Repkovej.

My, členky redakčnej rady, sme rady, že Vám môžeme aj naďalej prinášať prostredníctvom školského časopisu zaujímavosti z našej školy.

TAK, TOTO SME MY

Zľava:

Peťka: Peťka nikdy nestráca zmysel pre humor. Je ambiciózna a sebavedomá a vždy si ide za svojím cieľom.

Laurika: Tichá a hanblivá súčasť našej štvorice. Čo ste možno ani netušili, je verný fanúšik formuly.

Mia: Tichá voda brehy myje. Je to naša športovkyňa, ktorá je odhodlaná prekonať samu seba a nebojí sa vystúpiť zo svojej komfortnej zóny.

Bibka: Bibka je vždy pozitívne naladená. S úsmevom na perách a adrenalinom v krvi odjazdí aj parkúr.

Redakčná rada.

SLÁVNOSTNÝ PRÍHOVOR

... na polceste k storočnici

Naša škola oslavuje 50. výročie pôsobenia v novej budove. Čo všetko sa ukrýva v slovách tejto vety? Je to množstvo životných príbehov, udalostí, spomienok, námahy, úspechov ale predovšetkým poctivej práce jej nadšených pedagógov, zodpovedných zamestnancov a lojálneho vedenia.

Žiaci prežili v tejto škole detstvo, my dospelí sme jej darovali kus zo svojho života. Na jej začiatky s radosťou spomínajú pamätníci, ktorí s nadšením chodili aj umývať okná či sťahovať nábytok zo železničných vagónov do nových priestorov. Dnes je z našej školy moderná vzdelávacia inštitúcia, ktorá má dlhodobu dobré meno v regióne a právom si zaslúži podporu a uznanie.

Som hrdá na našu veľkú školskú rodinu, v ktorej sa jej členovia navzájom podporujú, prejavujú voči sebe rešpekt a úctu. Je mi ctou pokračovať v práci mojich predchodcov - riaditeľov, pri zveľaďovaní a rozvoji školy, v podpore profesionálneho rastu jednotlivcov ako aj spolupráce s miestnymi organizáciami.

Želám našej škole do ďalších rokov chuť vyhľadávať nové príležitosti a pracovať na ďalších výzvach, ktoré jej prinesú úspech a ošoh.

Nech pomáha mladým ľuďom plniť si túžby a dosahovať ciele. Nech im umožní nájsť si čas pre obľúbené činnosti, ktoré prinášajú dobrý pocit. Nech nás učí kráčať aj napriek prekážkam stále vpred a hrdiť sa jej minulosťou, ktorá je zdrojom skúseností a nadhľadu.

Prajem si, aby každý jej deň bol naplnený harmóniou a pokojom a aby vždy mala svojich podporovateľov a skutočných priateľov. Sú

zdrojom optimizmu a znásobujú potešenie z úspechu a pokroku.

Verím, že nikdy nezabudne konať dobré skutky. Náročné situácie nech vie riešiť rozhodne, ale vždy múdro a citlivo.

Nech sa raduje z každého vzdelaného a čestného absolventa a prežije spoločne so svojimi pedagógmi, zamestnancami, rodičmi, žiakmi, priaznivcami prekvitajúci, naplnený a hodnotný život.

Mgr. Marta Gocníková

Marta Gocníková, Mgr., učiteľka, riaditeľka školy

Narodila sa 25.5.1974 v Bardejove. Po absolvovaní Gymnázia Leonarda Stöckela v Bardejove, jej študentské kroky smerovali na Matematicko-fyzikálnu fakultu UK v Bratislave (1992-1997). Ako absolventka a mladá učiteľka matematiky a fyziky pôsobila v ZŠ Sibírska v Bratislave a v ZŠ v Janíkovciach, kde svoje hudobné vzdelanie zo ZUŠ I. cyklu hry na klavír využila aj počas hodín hudobnej výchovy. Láska k hudbe ju spojila v novom pôsobisku v ZŠ Komjatice (2004) s DFS Mladosť pri tvorbe CD Všetkým pre radosť.

Po štvorročnom pôsobení na poste triednej učiteľky v triede s rozšíreným vyučovaním matematiky a vyučovaním predmetov matematika, fyzika a informatika sa ujala v júni 2009 vedenia školy. Pod jej taktovkou sa v škole zrealizovali rekonštrukcie všetkých tried, odborných učební, spoločných priestorov, zmodernizovalo sa vybavenie učební a kabinetov, vybudovala sa knižnica a čítárne, vytvorili sa nové učebne a priestory pre záujmovú činnosť a oddych, postupne sa buduje vonkajší školský areál.

Pôsobila ako členka Rady mladých pri KOZ, je členkou Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a členkou výboru OZ Aliancia Platan pri ZŠ s MŠ Ondreja Cabana.

V rámci pedagogickej činnosti zastávala na škole pozície garanta projektov Infovek, Otvorená škola, IT Akadémia partner, NP Moderné vzdelávanie, NP Modernizácia vzdelávacieho procesu, NP Aktivizujúce metódy vo výchove, NP Elektronizácia vzdelávacieho systému, Skúsenosti s implementáciou európskych projektov nadobudla v pozícii manažér monitorovania projektu.

Za vynikajúce výsledky v pedagogickej práci a za skvalitňovanie podmienok pre žiakov so zdravotným postihnutím jej 25. marca 2010 Krajský školský úrad v Nitre udelil čestné uznanie.

Základná škola s materskou školou Ondreja Cabana v Komjaticiach patrila odjakživa k lídrom v regióne.

Čestný názov získala v roku 1999 po komjatickom rodákovi Ondrejovi Cabanovi, významnom slovenskom národovcovi a kňazovi. Základnú školu môžeme charakterizovať ako otvorenú a priateľskú školu rodinného typu, ktorá aktívne a cieľavedomo napomáha žiakom rozvíjať ich osobnosť. Je to výchovno-vzdelávacie, kultúrne a športové centrum, prístupné pre žiakov, zamestnancov, rodičov i širokú verejnosť. V škole je vytvorená pozitívna klíma, podporujúca rozvoj osobnosti žiaka a učiteľa po všetkých stránkach.

Škola je svojim vybavením vnútorných i vonkajších priestorov porovnateľná s najlepšimi v SR. Disponuje celým spektrom moderných špecializovaných učební: fyzikálnej, chemickej, počítačovej, technickej, samozrejmosťou sú viaceré jazykové učebne a dve telocvične so šatňami a sprchami. Budova je kompletne zrenovovaná. Triedy sú plne modernizované, vybavené novým zariadením a IKT.

Areál školy ponúka udržiavané zelené plochy pre oddych i vyučovací proces, hry menších žiakov na preliezkach, altánok vhodný na vonkajšie učenie, dopravné ihrisko, pieskové volejbalové ihrisko, basketbalové a hádzanárske ihrisko i vonkajšie multifunkčné ihrisko s umelým povrchom a vonkajšie fitness prístroje.

V komjatickej škole sa kladie vysoký dôraz na čítanie a čitateľskú gramotnosť, ktorá je základom úspechu v štúdiu a zároveň vítaným protipólom

pretechnizovania učenia. Školská knižnica dosahuje svojim vybavením vysokú úroveň. V súčasnosti disponuje bohatým knižným fondom náučnej literatúry i beletrie pre všetky vekové kategórie žiakov.

Všetky tieto podmienky dávajú výbornú možnosť žiakom pod vedením skúsených a zanietných učiteľov vynikať v rámci predmetových olympiád (dejepis, geografia, chémia, jazyky, matematika, náboženstvo atď.) i športových súťaží (atletika, futbal, volejbal atď.) na okresných či vyšších úrovniach. Žiaci sa tiež pravidelne zúčastňujú na recitačných, literárnych a výtvarných súťažiach, biblických olympiádach, ekologicky zameraných súťažiach, súťažiach z informatiky, súťažiach mladých záchranárov a mnohých ďalších.

Od roku 2005 sa Základná škola s materskou školou Ondreja Cabana intenzívne zapája do vyučovania regionálnej výchovy a ľudovej kultúry. K tomuto účelu slúži najmä unikátna učebňa dejepisného múzea, v ktorej sú uchované predmety komjatickej ľudovej kultúry a vzácne archeologické nálezy z obce. Učitelia citlivo vedú mladú generáciu k poznaniu i úcte k histórii, zachovávaní hodnôt predkov a k hrdosti na vlast aj región. Nie je preto náhodou, že žiaci pravidelne siahajú v dejepisných súťažiach na najvyššie priečky v rámci Slovenska. Škola intenzívne spolupracuje s Nadáciou Milana Rastislava Štefánika v Bratislave, UKF v Nitre, archívom a inými organizáciami, s ktorými pravidelne organizuje rôzne podujatia s historickým zameraním.

Škola vydáva úspešný vlastný časopis Aktovka. Tradície regiónu a kultúry našich predkov sa udržiavajú vo folklórnom súbore Mladost', ktorého založenie siaha až do roku 1966. Piesne i tance si žiaci nacvičujú v modernej školskej tančiarni.

Žiaci si rozvíjajú svoj talent aj počas mimoškolskej záujmovej činnosti, ktorá je v škole veľmi rôznorodá a zároveň bohatá - turistika, kynológia, joga.

V škole je zriadené elokované pracovisko ZUŠ Jozefa Dömeho.

Dlhou tradíciou, vybavením i úspechmi sa ZŠ s MŠ Ondreja Cabana v Komjaticiach právom radí medzi popredné školy v regióne i na celom Slovensku.

Mgr. Marta Gocníkova, riaditeľka školy

Kolektív pedagogických zamestnancov ZŠ

Kolektív pedagogických a nepedagogických zamestnancov MŠ

Nepedagogický kolektív školy

Bc. Jana Čermanová
Samostatný ekonomický
pracovník

Bc. Zuzana Ešková
Samostatný mzdový a
personálny pracovník

Kolektív pracovníkov
technicko-hospodárskeho
úseku

Kolektív pracovníkov
zariadenia školského
stravovania

VEDELI STE, ŽE...

...v šk. r. 2023/24 si pripomínáme 50. výročie existencie našej súčasnej budovy školy?

Vydali sme sa po stopách vzdelávania v Komjaticiach za posledných 50 rokov.

Počas 50. rokov prešla naša škola a pedagógovia pôsobiaci v nej i všetci ostatní pracovníci mnohými zmenami a výzvami, no vždy si zachovali jedno spoločné - ich oddanosť vzdelávaniu a vytváraniu príjemného a podnetného prostredia pre všetkých žiakov. Naša škola je miestom, kde sa deti nielen učia, ale aj rastú ako jednotlivci a formujú sa do budúcich generácií. Bolo to tak v minulosti a je to tak aj dnes...

V nasledujúcich riadkoch sa obzrieme späť, pozrieme sa na 50 rokov existencie súčasnej budovy školy a na to, ako sa vyvíjala a menila v priebehu týchto rokov pod patronátom riaditeľov školy a v spolupráci s pedagogickými a nepedagogickými pracovníkmi.

Nová budova základnej školy sa stavala v rokoch 1969 až 1973 na starom futbalovom ihrisku, pri bývalej meštianke. Zbúrala sa budova materskej školy a vybudoval sa školský areál s komplexným vybavením modernej školy. Nová 22-triedna budova školy v Komjaticiach bola odovzdaná do užívania 3. decembra 1973. Škola priniesla novú kvalitu v podmienkach vyučovania, hlavne priestrané triedy, špeciálne učebne, jedáleň a dve telocvične.

Zameranie školy sa vyprofilovalo od roku 1973 na prírodovedné predmety (matematika, fyzika, chémia). V počiatkoch bolo zriadených 31 tried a vyučovalo 39 učiteľov. Život školy usmerňoval riaditeľ ZDŠ Mgr. Viktor Letošák. Školské roky 1973-1979 boli charakteristické znižovaním stavu žiakov. Z 32 klesol počet tried na 24, z 1360 žiakov na 650. V dôsledku odchodu mladých rodín do miest. V rokoch 1979/80 – 1984/85

viedol školu PaedDr. Benedikt Puškár. Na vedení a činnosti školy sa podieľali aj metodické orgány, presadzovali uplatňovanie moderných metód a foriem práce, analyzovali dosiahnuté výsledky, vymieňali si skúsenosti. Vyučujúci spolupracovali so združením rodičov a priateľov školy, cielene sa kontaktovali s rodičmi problémových detí. V škole sa urobilo veľa práce s talentmi aj v mimoškolskej činnosti, čoho výsledkom boli

umiestnenia žiakov v okresných, krajských i celoslovenských kolách. Výsledky olympiád a súťaží boli svedectvom kvalitnej práce pedagógov i dobrej úrovne školy.

Medzi výchovné zariadenia školy patrili aj školské družiny, ktoré boli materiálne i priestorovo vyhovujúce. V škole pracovalo aj množstvo krúžkov záujmovej činnosti pod vedením pedagógov i aktívnych dobrovoľníkov. V odbornej a názorovej výučbe učiteľom pomáhalo množstvo učebných pomôcok spravovaných v kabinetoch, ktoré využívali vyučujúci.

Školský rok 1982/83 bol rokom niekoľkých podstatných zmien. Žiaci prechádzali na osemročnú školskú dochádzku a dôležitú úlohu začali zohrávať výchovní poradcovia. Riaditeľom školy od roku 1984/85 bol Mgr. František Turček. V škole sa o dobrú stravu starala školská jedáleň, jej priestory boli vkusne zariadené. V tomto období sa plynifikovala kotolňa a boli zriadené dve učebne výpočtovej techniky.

Školský rok 1989/90 sa vyznačoval veľkými revolučnými zmenami v spoločnosti, ktoré zasiahli aj školstvo. Nastalo odpolitizovanie vyučovacieho procesu. Do práce sa zavádzali demokratické prvky. Zo zástupcov učiteľov a rodičov sa vytvorili školské rady. V šk. r. 1990/91 sa v ZŠ vzdelávalo 655 žiakov, z toho 111 z Rastislavíc. Povinne voliteľnými predmetmi sa stali náboženská výchova a etická výchova. V roku 1991 sa riaditeľom školy stal Mgr. Štefan Sťahulák. Škola zaznamenávala nové úspechy. Vyučujúci organizovali exkurzie, návštevy divadiel, vlasteneckých pamätných miest a podujatí. V škole boli prevedené opravy, budovalo sa tenisové ihrisko, zriadili sa jazykové učebne, doplnil sa inventár s novou didaktickou technikou.

V roku 1999 Ministerstvo školstva SR prepožičalo škole čestný názov ZŠ Ondreja Cabana, a tak sa významný slovenský národovec, pedagogický pracovník a osvetový činovník, komjatický kňaz Ondrej Caban stal patrónom všetkých školákov v Komjaticiach.

V roku 2002 prebral zriaďovateľské kompetencie obecný úrad. Od roku 2004 má školské zariadenie názov Základná škola Ondreja Cabana s materskou školou.

V základnej škole bola zriadená multimedialná učebňa s pripojením na internet. Škola má vlastnú webovú stránku a vydáva svoj školský časopis.

Od roku 2005 podporuje škola rozšírené vyučovanie regionálnej výchovy a ľudovej

kultúry. Regionálna výchova vedie citlivo deti a mladú generáciu k hrdosti na svoju vlasť, región, k uvedomeniu si, kam patrí. Pre tieto potreby slúži školské múzeum. Pri škole pôsobí detský folklórny súbor Mladosť.

Od roku 2004 pôsobí ako riaditeľ školy PaedDr. Štefan Dragúň. Žiaci školy sa umiestňujú na okresných, krajských i celoslovenských kolách olympiád a súťaží, čo svedčí o systematickej práci učiteľov a ich starostlivosti o talentovaných žiakov počas vyučovania a krúžkovej činnosti.

Vzniklo občianske združenie Platan pri ZŠ O. Cabana s MŠ, ktorého cieľom je podporovať všetky kultúrne, vzdelávacie a športové aktivity v škole.

Vyučovanie zahŕňa viaceré zložky výchovy, na nich musí participovať okrem učiteľov aj rodina a obec - verejnosť. Rodič nemôže stáť bokom, musí mať dôveru a zároveň musí rešpektovať učiteľa.

V škole má okrem kultúry veľkú tradíciu aj šport. Škola má veľký športový areál, ktorý je využívaný na futbal, hokejbal, tenis, basketbal. Najvýznamnejšie úspechy zaznamenávalo Školské športové stredisko vo volejbale a vychovalo nejedného volejbalistu - reprezentanta.

ZŠ Ondreja Cabana s MŠ patrí medzi moderné a kvalifikované vzdelávacie centrá otvárajúce sa verejnosti.

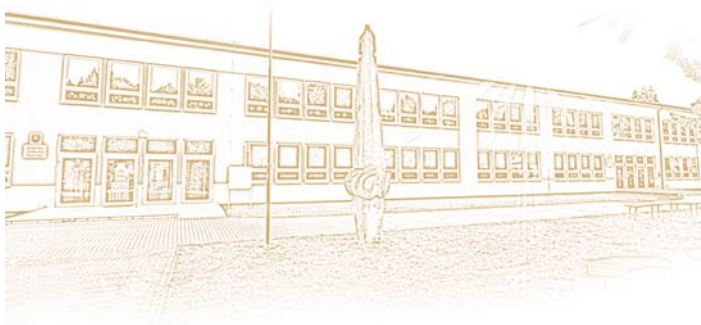
Od roku 2009 pôsobí na poste riaditeľky ZŠ s MŠ Ondreja Cabana Mgr. Marta Gocníková, ktorá „tvorí“ so svojím kolektívom súčasnosť i budúcnosť našej školy...

Práca pedagógov sa odzrkadľuje vo veľkom počte mladých vzdelaných Komjaticanov – ľudí, ktorí pôsobia na rozličných postoch hospodárskeho, kultúrneho a politického života v celej Slovenskej republike i v zahraničí.

PaedDr. Lucia Repková

Literatúra: CIFRA, Štefan – VRABCOVÁ, Viera, Ing. (zostavovatelia): Komjatice 1256 – 2006: Vedecko-popularizačná monografia obce. 1. doplnené vydanie. Komjatice – Bratislava: Združenie priateľov obce Komjatice, obec Komjatice, Q-Solid, 2008. 792 s. ISBN 80-969550-2-0

Zamýšľali sme sa spolu s vami nad tým, čo by ste zaželeli našej škole k jej jubileu. Prinášame vám odpovede na túto otázku. Členovia redakčnej rady sa pýtali našich učiteľov a žiakov.

Mgr. Martina Maďarová - zástupkyňa pre 1. stupeň ZŠ: „Čo jej zaželať do ďalších rokov? Určite jej prajem mnoho svedomitých, usilovných a veselých žiakov, tvorivých a spokojných učiteľov, asistentov a vychovávateľiek, spolupracujúcich rodičov, útulné prostredie, ktoré nám každý deň vyčarujú pracovité ruky našich upratovačiek. Nech sa ešte dlho šíri vôňa teplých koláčov z našej kuchyne, nech sa dobré meno našej školy šíri prostredníctvom vás detí, našich žiakov do ďalekého sveta. Nezapudnite, kde ste sa naučili čítať, písať, počítat, kde ste sa zahĺbili do tajov vedy, techniky, prírody či histórie, kde ste spoznali krásu našej literatúry. Nech sa ešte dlhé roky ozýva chodbami školy veselý detský smiech.“

Mgr. Nadežda Gallová: „Želám jej len takých žiakov, ktorí keď ráno vstanú, tak sa naozaj do školy tešia a učenie neberú ako povinnosť alebo akési nutné zlo. Tešia sa na stretnutia so spolužiakmi, s učiteľmi ale i zamestnancami školy. Tešia sa na nové zážitky či dobrodružstvá. Ale predovšetkým sa tešia na nové informácie, aby si rozšírili obraz svojich vedomostí. Všetka krása vonkajšieho sveta pochádza z toho vnútorného, lebo stredobodom nášho života má byť aj ľudskosť a láska. Naša krásna škola a krajina potrebujú žiakov, ktorí spravia náš svet lepším.“

Mgr. Eliška Žáčiková: „Ďalších 50 úspešných rokov.“

Čo by ste zaželeli našej škole k jej 50. výročiu?

ODPOVEDAJÚ NAŠI UČITELIA A ŽIACI

Kristína: „Našej škole by som zaželala, aby tu stála ešte veľa, veľa rokov. Pretože v tejto škole sa naučíš nielen písať, čítať, počítat, ale ja veľa vecí do života. Naši učitelia nie sú iba učiteľmi, sú aj našimi náhradnými rodičmi. Vždy pomôžu, vysvetlia...“

Natália: „Škole želim, aby do nej chodilo ešte veľa talentovaných žiakov. Aby mala ešte veľa učiteľov, ktorých baví odovzdávať vedomosti žiakom. Aby bola naša škola pre žiakov druhým domovom, kde sa cítia dobre a kde sú vítaní.“

Jakub: „Škole by som zaželal to, aby bola stále taká NAJ ako je teraz. Učiteľom prajem hlavné pevné nervy, pretože viem, aké je to ťažké povolanie, učiteľom nemôže byť hocikto. Žiakom prajem dobré výsledky a do života veľa šťastia a rozumu. Pani kuchárkam by som chcel povedať, že lepšie špagety (ako od vás) som nikdy nejedol. Pani upratovačkám ďakujem za ich úsmev a za naše čisté triedy. Pani riaditeľka je tiež veľmi milá a zapája našu školu do rôznych aktivít. Všetko dobré prajem aj pani ekonómkam, a tiež pánovi školníkovi, pretože jeho práca je ťažká, ale on je v tom dobrý.“

Sára: „Žiakom by som chcela zaželať, aby sa dobre učili a aby sa mali všetci radi. Učiteľom želim, aby si svoj život užívali a ďakujem im za to, že sú milí a spravodliví. Na tejto škole ste (VY) učitelia najlepší!“

Juliana: „Škole by som zaželala, aby bola miestom, kde žiaci chodia z radosti a nie z donútenia.“

Viki: „Našej škole želim veľa peňazí, múdrych žiakov a aby sa jej darilo ešte ďalších 50 rokov. Ďakujem za trpezlivosť učiteľov, pracovitosť pani upratovačiek, zručnosť pani kuchárook...“

Z MOJICH SPOMIENOK...

Prinášame vám postrehy, spomienky, príbehy našich bývalých učiteľov a žiakov, ktorí hodnotia svoje pôsobenie v škole a spomínajú na svoju "základku". Sú roztratení po celom Slovensku, ale na svoju školu nezabudli.

Dojímavé riadky sú vzácnym pokladom pre nás - "súčasníkov". Prečítajte si zaujímavé odpovede na otázku "Ako spomínate na základnú školu v Komjaticiach?"...

PaedDr. Štefan Dragúň

Bývalý žiak, bývalý učiteľ
a bývalý riaditeľ našej ZŠ

Učiteľ profesijného
rozvoja v Národnom
inštitúte vzdelávania
a mládeže pri
Ministerstve
školy, vedy, výskumu a
športu SR

Milí priatelia, Komjaticania, „Lapaji“,

príhovorám sa k Vám pri príležitosti 50-teho výročia uvedenia novej budovy základnej školy do prevádzky v našej obci. Prijmite k tomu niekoľko mojich myšlienok.

Moja prvá skúsenosť so školou sa spája s budovou farskej školy, kde som ako prváčik zacítil vôňu šlabikára, kriedy a olejovej dlážky, z ktorej som mával na pančuchách nezmazateľné „kerky“. V triede nás hriala piecka na uhlie a láskavý pohľad učiteľky s trstenicou v ruke. Sociálne zariadenie plnila vonkajšia spoločná „latrina“, ktorá (o čom sme ani netušili) v zimnom období nahrádzala liečebné procesy kryptoterapie – terapie chladom, ktorá sa dnes stáva čoraz populárnejšou formou alternatívnej medicíny a možno bola príčinou zrodu „Komjatických ľadových medvedov“. Učili sme sa na dve zmeny – doobeda a poobede. S koncom poobedňajšieho vyučovania sa prebúdzal strach, ktorý v hlave potláčali indiánske príbehy o odvahe a v rukách baterky, ktoré nahrádzali večer pouličné osvetlenie cestou domov. „Magickosť“ atmosféry vyučovania

dotvárali zvuky mosadzného zvonu na nádvorí školy (dnes visí pred zborovňou), ktoré určovali prestávky a na lane, ktoré ho ovládalo (s troškou fantázie) bolo cítiť posledný dotyk kňaza Ondreja Cabana, po ktorom má dnes základná škola čestný názov. V tom čase okrem farskej školy boli v obci základná deväťročná škola (bývalá „meštianka“) a stavala sa nová moderná budova základnej školy sídliskového typu v tvare H, ktorá má dnes 50 rokov a ja v nej s obrovským nadšením som si sadol do druhej lavice, čo mi vtedy pripadalo ako sen z virtuálnej reality. Hľa „Husákové deti“, ako nazývali generáciu 70-tych rokov, dostali dôstojný stánok pre duchovnú kultiváciu budovateľov našej vlasti.

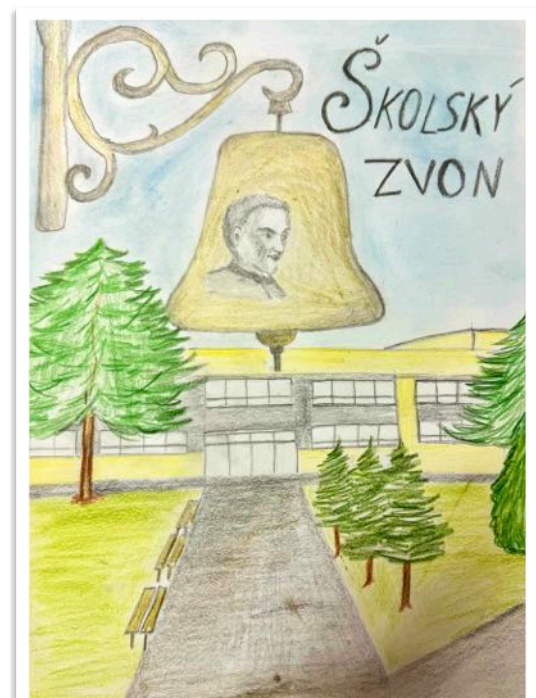
Život človeka určuje jeho charakter a hodnoty, ktoré sú aj zdedené od našich otcov, mám a sú súčasťou nášho bytia.

Rodáci, buďte hrdí na náš pôvod, na svoj materinský jazyk. Neučili sme sa preto, aby sme sa klaňali, ale preto, aby sme vzpriamene stáli a kráčali za svojimi snami s múdrosťou a s láskou v srdci.

Bolo mi ctou, že som ako riaditeľ mohol prispieť k rekonštrukcii budovy základnej školy, športovísk v areáli a dať jej súčasnú podobu. Chcel by som objať všetkých učiteľov, ktorí prinášali a naďalej sú nositeľmi pokroku a ušľachtilého prístupu v sprevádzaní detí v ich školských príbehoch na ceste poznania.

Ďakujem všetkým zamestnancom a rodákam, že som mohol byť pri tom a teším sa nielen z minulosti, ale aj z prítomnosti a z budúcnosti úspešných žiakov, ktorí preslávili a preslavia našu obec vo svete.

Štefan Dragúň

Z MOJICH SPOMIENOK...

Mgr. Cecília Letková

Bývalá učiteľka a bývalá zástupkyňa našej ZŠ

Dôchodkyňa

Priestory využívali aj športovci na sústreďenia, tiež zamestnanci s rodinami. Kolektív zamestnancov sa utužoval na plesoch a zábavách, ktoré organizovali spoločenské zložky (Červený kríž, Zväz žien a športové kluby). A my sme v nich aktívne pracovali.

V poslednom období sme absolvovali viaceré jubilejné stretnutia bývalých žiakov. V družných debatách sa pochválili, čo všetko sa im podarilo dosiahnuť v práci a v živote.

Na záver by som chcela zaželať aj dnešným žiakom školy, aby si dobre vybrali školy, zodpovedne sa pripravili na skúšky a boli v živote šťastní.

Cecília Letková

Vážený učiteľia, milí žiaci!

V tomto školskom roku oslavuje Vaša škola okrúhle jubileum – 50 rokov od otvorenia vyučovania v pavilónoch budovy novej školy.

Ako mladá učiteľka som cez prázdniny v roku 1972 prijala ponuku vedenia školy učiť v Komjaticiach prírodovedné predmety matematiku a chémiu. V ponuke bola aj možnosť bývať v bytovke pri škole. A celých päťdesiat rokov som ostala žiť a pracovať na jedinom mieste v kvalitnom a veselom kolektíve, so žiakmi, ktorí mi prirástli k srdcu.

V septembri sa však škola bez kolaudácie nemohla otvoriť. Začalo vyučovanie v provizórnych priestoroch. Obec, škola a približne tisíc žiakov to zvládli. Zostali nám veselé príhody, keď sme sa cez prestávky presúvali za triedou na bicykli, niekedy aj so zaveseným veľkým dreveným trojuholníkom.

O to väčšia bola naša radosť učiť v priestoroch s novým nábytkom, ktorý vyučujúci so žiakmi počas pracovného vyučovania označili a rozdelili do 22 tried. Na najvyššom poschodí nám pribudli štyri odborné učebne. V nich bolo vyučovanie fyziky, chémie, prírodopisu a výtvarnej výchovy. Do dvoch školských bytoviek sa prisťahovalo osem spokojných mladých rodín. Všetci sme sa snažili odvdáčiť škole, obci a hlavne žiakom vedomosťami. Využili sme vysoký počet žiakov školy a zaviedli rozšírené vyučovanie matematiky a prírodovedných predmetov. Rozšírili sme popoludní krúžkovú činnosť a zapájali žiakov do všetkých súťaží. Dokonca aj medzi vyučujúcimi bola zdravá súťaživosť, deti ochotne prezentovali svoje vedomosti a tešili sa z výborných výsledkov.

V škole nebola iba práca. Ochetní rodičia spolu s učiteľmi premenili vyradené železničné vozne na drevené chatky v známom turistickom stredisku v Bojniciach. Takto slúžili za finančne dostupné ubytovanie, kde mamičky detí ochotne navarili.

Z MOJICH SPOMIENOK...

PaedDr. Bc. Ľubica Dragúňová

Bývalá žiačka a bývalá učiteľka našej ZŠ

Riaditeľka Centra pre deti a rodiny Nitra

Myslím, že všetci si ju tak trošku privlastňujeme, tú „našu komjatickú“ školu. Tí, ktorí sa v nej učili, tí, ktorí v nej učili, tí, ktorí ju riadili, tí, ktorí ju podporujú, ale aj tí, ktorí

okolo nej iba chodia. Hrdo sa vypína v strede obce, a je stále krajšia. Som hrdá na „našu“ školu, že sa jej podarilo vychovať toľkých vzdelaných a úspešných ľudí.

V základnej škole Komjatice som pôsobila ako učiteľka v rokoch 1990 až 2004. Bola to moja druhá škola, hneď po ukončení vysokoškolského štúdia. Ľudskosť a citlivý prístup k žiakom sa mi stali samozrejmosťou tak, ako som ich získala od svojich rodičov, tiež pedagógov. Odmena za moju prácu je stretávanie sa s mojimi úspešnými bývalými žiakmi opäť na pôde „našej“ školy, keď vodíme, oni svoje deti a ja vnúcatá do školy, škôlky. Vždy si s láskou spomínam na krásne roky - tu prežitú. Presne viem, v ktorej triede som aké deti učila, kto kde sedel.

Želám „našej“ škole, nech ešte veľa detí naučí čítať, písať, počítať a nech sú slová J. A. Komenského vryté do srdca ľudí:

*„Hlboko sa pokloň oráčovi, lebo dáva oblieb,
čte bľbšie matke, lebo dáva život.*

*No najbľbšie učiteľovi,
lebo zo živej bytosti vychová človeka.“*

Ľubica Dragúňová

Mgr. Viera Cifrová

Bývalá učiteľka a bývalá zástupkyňa našej ZŠ

Dôchodkyňa, vedúca súboru Komjaticčanka

V šk. roku 2023/2024 si pripomíname 50. výročie existencie novej budovy ZŠ s MŠ Ondreja Cabana v Komjaticiach.

Po piatich rokoch môjho pôsobenia v ZŠ v Choči (1 rok) a v Skýcove (4 roky) som sa opäť vrátila do Komjatíc, rodiska môjho manžela. Učila som 20 rokov na 1. stupni ZŠ a 15. rokov na 2. stupni ZŠ, z toho 13. rokov som pôsobila vo funkcii zástupkyne riaditeľa školy. Spolu s učiteľom Ivanom Bohtom som učila malých prváčikov, milo ma prekvapili ich úprimné vyznania. Snažila som sa u nich vzbudiť záujem o učenie. Za krasopisné bezchybné úlohy som im do slovníčka lepila rozprávkové samolepky. Moja žiačka Deniska Selická sa mi priznala, že ich po 40. rokoch stále má, je tiež učiteľka.

A ešte jedna trieda mi veľmi prirástla k srdcu. Bola to 3.A. Mala som tam žiaka Peťka Trstenoviča, sedel v prvej lavici. Nejavil veľký záujem o učenie. Raz na matematike sa intenzívne hlásil a mňa potešila jeho aktivita. Keď som ho vyvolala, prekvapila ma jeho odpoveď. „Pani učiteľka, prečo si tie oči farbíte? Nebojíte sa, že keď bude pršať, sa Vám upískajú?“

Na konci školského roka sme si zorganizovali rozlúčkovú diskotéku. Žiačky plakali a ja tiež. Bolo to, akoby som odchádzala do inej školy a nie na 2. stupeň v tejto budove. Keď som chcela, aby po prijímacích pohovoroch ešte chodili na cvičenia zo slovenčiny, sľúbila som im stanovanie v štrkární, čo som aj dodržala.

Nesmiem zabudnúť ani na veľmi dobrý učiteľský kolektív. Každú veľkú prestávku som chodila z kancelárie do kabinetu medzi kolegyně, bolo tam veľmi veselo.

Komjatickí žiaci mali veľmi dobré renomé na stredných školách, a tak by som si priala, aby to tak bolo aj v budúcnosti.

Teší ma, keď mi moja pravnučka Nataška prinesie pozdrav od mojich žiačok, dnes už učiteľiek.

Mám rada deti, a preto som si zvolila toto povolanie.

Viera Cifrová

Z MOJICH SPOMIENOK...

Bc. Zuzana Ešková

Bývalá žiačka našej ZŠ

Samostatný mzdový a personálny pracovník v našej ZŠ

Naša škola oslavuje polstoročnicu. Je mi nesmiernou cťou, že 21 rokov som jej súčasťou. Prvých 9 rokov, ako žiačka školy. Ako by to bolo včera, keď som recitovala Žabiatko na zápise do 1. ročníka pani učiteľke Mgr. Pivníkovej. V 3. a vo 4. ročníku bola mojou triednou pani učiteľkou Mgr. Zábojníková. Na druhom stupni našu triedu dostal pán učiteľ Mgr. Huček. Objavili sme spolu tajomstvá matematiky a zemepisu. Boli sme súdržný kolektív, ktorý občas aj hneval, ale nikdy sme na seba nebonzovali. Cez veľké prestávky, za teplého počasia, sme boli vonku pred školou. Na lavičkách sme hrávali karty. Jedným okom sme pozorovali či nás dozorujúci pán učiteľ nevidí. Spomínam si, ako sme na hodinách pestovateľských prác sadili na svojich políčkach. Ako sme sa tešili, že nám vzišla mrkva, hrach... ale aj ako sme boli sklamaní, keď nás niekto predbehol a pozbieral našu triednu úrodu. S úsmevom spomínam na jar, kedy bol veľký atletický ovál rozdelený na presný počet tried a každá trieda na svojom kúsku trhala pýr. Na konci roka sme vždy svedomito šmirgľovali lavice, drhli triedu i gumolín na chodbe. Keď si spomeniem na školu, ktorú som ako deviatačka opúšťala, vidím ju ako starú školu.

V dnešnej učebni dejepisu boli kedysi len vo vitrínkach vystavené vykopávky a ako žiaci sme sa tam dostali zriedka. V horných odborných učebniach boli dominantné veľké drevené stoly. Vo výtvarnej výchove boli drevené otočné stoličky. Na spodnej chodbe dominovali veľké drevené skrine – prezliekárne. V telocvični boli parkety. Všetko javilo známky značného opotrebenia, čo je dôkazom toho, že našou školou prešlo veľa detí.

Od roku 2012 som ako zamestnanec školy prišla do mojej starej školy, avšak už bola v inom šate. Škola mala novú fasádu a za posledné roky prešla vďaka súčasnej pani riaditeľke Mgr. Gocníkovej neskutočnou premenou, tak ako aj kolektív zamestnancov školy.

Generácia mojich pánov učiteľov a učiteľiek odišla do zaslúženého dôchodku a prišli noví.

Posledné 3 roky našu budovu vnímam už aj ako matka žiaka. Pozerám sa na školu ako sa vraví “pri ktorej je vek len číslo”. Škola nám omladla. Náš syn nám v druhom ročníku celý nadšený rozprával o učebni dejepisu a o starých laviciach v nej. Takto pospomínal už viacero učební, ktoré navštívili.

Škola sa stala otvorenou a modernou pre svojich žiakov.

Zo srdca prajem našej škole, aby i naďalej pri nej bol vek len číslo. Veľa spokojných a obetavých zamestnancov, tak isto pedagógov, ktorí s láskou odovzdávajú svoje vedomosti novým generáciám. Deťom prajem, aby sa v škole dobre cítili a veľa sa naučili.

Zuzana Ešková

Z MOJICH SPOMIENOK...

Bc. Jana Čermanová

Bývalá žiačka našej ZŠ

Samostatný ekonomický pracovník v našej ZŠ

Mnohí z týchto žiakov našli uplatnenie v rôznych profesiách, niektorí aj vo významných funkciách.

Do ďalšej 50-tky želám našej škole veľa usilovných a šikovných žiakov, kreatívnych a empatických učiteľov, ktorí berú svoje povolanie ako poslanie, ústretové vedenie školy ale aj nenahraditeľných nepedagogických zamestnancov, ktorí zabezpečujú každodenný chod školy.

Jana Čermanová

Na časy, kedy som do základnej školy chodila, spomínam rada. Do školy som nastúpila v roku 1984. Ako prváci sme boli rozdelení do 3 tried. Od druhého ročníka sme boli spojení do 2 tried. V každom ročníku na I. stupni sme mali inú triednu pani učiteľku.

V tomto období sme nacvičovali a aj sme sa zúčastnili na spartakiáde v Štúrove. Na konci 4. ročníka sme písali písomky a na základe prospechu a výsledkov z týchto písomiek sme boli rozdelení v 5. ročníku do tried A, B, C. Žiaci, ktorí dosiahli najlepšie výsledky boli zaradení do A triedy, ktorá bola s rozšíreným vyučovaním matematiky a prírodovedných predmetov. Do B a C triedy boli zaradení žiaci, ktorí nedosiahli požadované výsledky.

V piatom ročníku sme sa začali učiť ruský jazyk, ktorý bol ku koncu roka zmenený na nemecký jazyk. Po vyučovaní sme chodili na krúžok ruského jazyka, v rámci ktorého sme udržiavali družbu s ruskými kamarátmi, s ktorými sme si dopisovali a posielali rôzne fotky a obrázky.

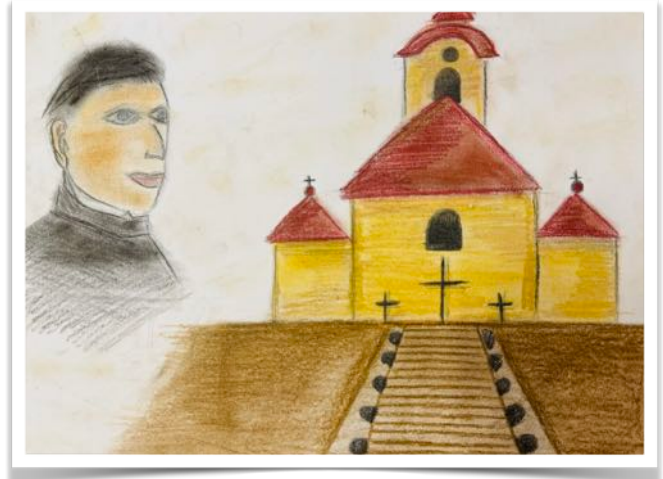
V poobedňajších hodinách sme mávali rôzne krúžky, napr. zdravotnícky, volejbalový...

V škole tiež pôsobil folklórny súbor Mladosť, ktorého členmi boli viaceré generácie žiakov, a ktorého členkou som bola i ja.

Už v tom čase navštevovali našu školu aj žiaci z Rastislavíc a z Ružového Dvora.

Brány školy som opustila po ukončení, vtedy ešte osemročnej povinnej dochádzky. To som ešte netušila, že v roku 2011 sa do školy opäť vrátim, tentokrát ako jej zamestnankyňa, ktorou som dodnes.

Budova školy od čias kedy som školu navštevovala ako žiačka prešla mnohými zmenami. Zmenila svoj vonkajší vzhľad a zmenou prešli aj niektoré vnútorné priestory. Každým rokom sa niečo opraví a zmodernizuje. Veľkou zmenou oproti dobe, keď sme my chodili do tejto školy sú aj triedy s modernou výpočtovou technikou a rôznymi učebnými pomôckami. Bránami tejto školy prešlo veľa žiakov.

Z MOJICH SPOMIENOK...

JUDr. Ľudovít Galbavý, PhD.

Bývalý predseda Rady školy

Dôchodca

V roku 2010 som kandidoval za poslanca obecného zastupiteľstva obce Komjatice a následne po mojom zvolení som bol starostom obce Petrom Hlavatým menovaný do funkcie zástupcu starostu obce, čo som aj prijal. Po ustanovení do funkcie a na prvom zastupiteľstve som bol navrhnutý za člena Rady školy ZŠ s MŠ Ondreja Cabana v Komjaticiach, ktorá v šk. roku 2023/2024 oslavuje 50. výročie vzniku ZŠ.

Po ukončení volebného obdobia predchádzajúcej predsedníčky rady školy som bol navrhnutý a súčasne zvolený za jej predsedu. Funkciu som vykonával počas celého volebného obdobia poslanca Obecného zastupiteľstva obce Komjatice do roku 2014. Od roku 2014 do roku 2018 som nekandidoval za člena rady školy až v roku 2018 kedy som bol do nej znovu zvolený za predsedu.

Rada školy pri ZŠ s MŠ O. Cabana počas celého volebného obdobia mala 11 členov, ktorí sa zúčastňovali zasadnutí a vždy konštruktívne navrhovali a zapájali sa do diskusie, riešili sme spolu podnety v prospech školy, ale hlavne pre žiakov, za účelom vytvárania dobrých podmienok chodu školy a materskej školy.

V prípade potreby sme navrhovali riešenie zriaďovateľovi školy a návrhy na schvaľovanie pre zastupiteľstvo obce Komjatice.

Rada školy má nezastupiteľné miesto, pretože jej úlohy sú :

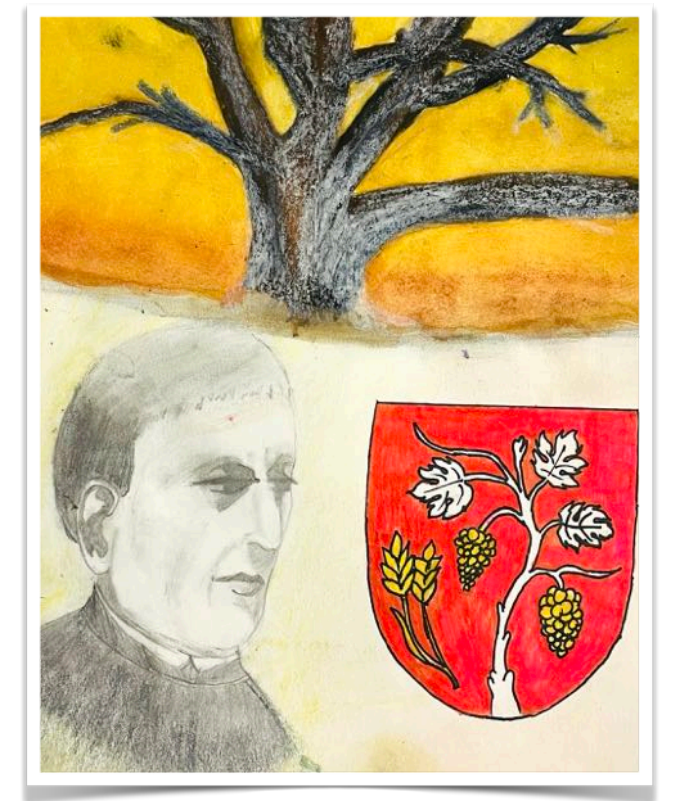
- schválenie ŠkVP
- schválenie Plánu práce školy
- spolupráca so školou a materskou školou
- schvaľuje výsledky hospodárenia a návrh rozpočtu
- pripravuje a organizačne zabezpečuje výberové konania riaditeľa, volí riaditeľa školy a iné dôležité úlohy súvisiace s činnosťou školy.

Spolupráca predsedu rady školy s riaditeľom školy a s osxstatnými členmi rady je dôležitá z dôvodu

zabezpečenia riadneho chodu školy v prospech žiakov a pedagógov.

Počas pôsobenia vo funkcii predsedu rady školy bola spolupráca s pani riaditeľkou Mgr. Martou Gocníkovou na veľmi vysokej úrovni, kde sme vždy aj mimo zasadnutia rady preberali dôležité veci týkajúce sa školy, vždy v záujme žiakov.

Ľudovít Galbavý

Z MOJICH SPOMIENOK...

doc. PhDr. Ján Gallik, PhD.

Bývalý žiak našej ZŠ

Riaditeľ Ústavu
stredoeurópskych jazykov
a kultúr FSS UKF v Nitre

Identita, korene a základy

Známy výrok, že všetko, čo naozaj potrebujem vedieť, som sa naučil v materskej škole, je určite pravdivý. Netreba však popritom zabúdať, že i základná škola nám všetkým poskytla za osem či deväť rokov, ktoré sme v nej strávili, skutočne to, čo je hlboko ukotvené práve v prívlastku rozvíjajúcom slovo škola. Prívlastok základný v kontexte výchovy a vzdelávania totiž znamená presne to, čo mu významovo prisudzujú aj jednotlivé slovníky slovenského jazyka – tvoriaci súčasť základu, patriaci k základu; najdôležitejší, hlavný, podstatný. A presne takto sa pozerám aj na svoje štúdium na Základnej škole v Komjaticiach, ktorá už v súčasnosti nesie meno nesmierne významného národovca, vzdelanca a katolíckeho kňaza Ondreja Cabana.

Som veľmi rád, že po prvých troch ročníkoch základnej školy, ktoré som navštevoval ešte v Nových Zámkoch, som po presťahovaní sa do Komjatíc mohol nastúpiť do štvrtého ročníka už na tunajšiu školu. Fundovaný pedagogický zbor i s kvalitným nepedagogickým personálom nám totiž všetkým poskytol dôležitú podporu pre osobný i spoločenský rozvoj.

Dnes sa ako pedagóg hrdo hlásim ku kolegom a kolegyniam, ktoré na tejto škole v súčasnosti pôsobia. Absolvoval som tu ešte ako vysokoškolský študent (s aprobáciou slovenský jazyk a literatúra – náboženská výchova) svoju pedagogickú prax a naša základná škola mi poskytla aj možnosť vyskúšať si nové metódy v rámci riešenia výskumného projektu intervenčného programu čítania s porozumením, ktorý som realizoval u žiakov prvého stupňa, keďže momentálne pôsobím ako univerzitný pedagóg a riaditeľ Ústavu stredoeurópskych jazykov a kultúr na Fakulte stredoeurópskych štúdií Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre.

Od tých čias, keď som zarezával v školských laviciach našej základnej školy, uplynulo už niekoľko desiatok rokov. Škola bola vždy dobre technicky vybavená, samozrejme, vždy v rámci možností daného obdobia.

V súčasnosti sú však jej vonkajšie i vnútorné priestory perfektne zrekonštruované, je kvalitne technicky vybavená, aj čo sa týka špecializovaných učební. Pedagogický zbor sa okrem školského programu snaží žiakov aktivizovať aj v rámci rôznych súťaží, podujatí i mimoškolských akcií.

Viem o čom hovorím, pretože školu dnes navštevujú obe moje dcéry a sú v nej veľmi spokojné. Teším sa, že školu reprezentujú v rámci recitačných i športových súťaží a vždy sa tešia na zaujímavé krúžky, školské výlety či exkurzie, ktoré kreatívne a interaktívne dopĺňajú tradičné školské učivo.

Pri príležitosti vzácneho okrúhleho jubilea našej základnej školy želám vedeniu, pedagogickému i nepedagogickému zboru pevné zdravie, množstvo ďalších úspechov v ich náročnej, ale zároveň dôležitej a zmysluplnej práci. Veľmi pekne ďakujem za všetky vzácne chvíle a odovzdané vedomosti, ktorými ma pripravili na ďalšie vzdelávanie na strednej či vysokej škole i za ich perfektnú prácu, ktorú odvádzajú pre súčasných žiakov. Za moju generáciu môžem smelo povedať, že formovali našu identitu a dali nám hlboké korene i základy pre lepšiu budúcnosť. A som presvedčený, že rovnako sa postarajú aj o ďalšie generácie.

Ján Gallik

Z MOJICH SPOMIENOK...

PhDr. Lukáš Perný, PhD.

Bývalý žiak našej ZŠ

Vedecký pracovník Slovenského literárneho ústavu MS, podpredseda Spolku slovenských spisovateľov, predseda Spoločnosti Ladislava Novomeského

V nasledujúcich riadkoch si zaspomínam na moje školské roky a na vzťah k Základnej škole s materskou školou Ondreja Cabana v Komjaticiach.

V prvom rade chcem vyzdvihnúť samotného patróna školy Ondreja Cabana (1813 – 1860), ktorý má v roku 2023 210. výročie narodenia. Tento významný bernolákovský osvetár, spisovateľ, kňaz, zberateľ ľudovej slovesnosti a organizátor ľudovýchovy by bol určite rád, že práve po jeho mene je pomenovaná škola v obci, ktorej venoval celý svoj národnobuditeľský život. Sám vyrábal pre deti učebnice, obyvateľov obce učil sadiť stromy, obrábať pôdu, chovať včely, ale aj jednať s úradmi. Bojoval proti všadeprítomnej biede, ktorá bola dôsledkom polofeudálneho režimu a snažil sa pozdvihnúť k vzdelanosti a mravnému životu. Tento rodák zo stredoslovenskej obce Selce hovoril údajne až ôsmimi jazykmi. Po boku takých osobností ako boli Fándly, Holček, Závodník či Jurkovič patrí k priekopníkom ľudovýchovy a zjednotiteľom národného hnutia v 19. storočí (sám stál pri vzniku ekumenického Tatrína a ako katolík tiež podporil evanjelických štúrovcov). Viac som o Cabanovi napísal tak pre Komjatice.sk, ako aj pre Matica.sk. Mimochodom, excelentne je táto osobnosť spracovaná aj v monumentálnej monografii Komjatice, ktorú zostavil komjatický spisovateľ a súčasne šéfredaktor Literárneho týždenníka a tajomník Spolku slovenských spisovateľov Štefan Cífra.

Okrem Cabana treba ešte pripomenúť zabudnutú osobnosť, filozofa, fyzika, vedca a vysokoškolského profesora Emila Dragúňa, ktorý sa zoberal otázkami priestoru, času a vedy a je tiež rodákom z Komjatíc. V Komjaticiach sa narodil učiteľ Emil Hudyma, jadrový fyzik Ján Ružička, národovec, básnik a poslanec SNS Milan Letko, vynikajúci chirurg Dušan Kollár, vysokoškolský pedagóg Ľudovít Galbavý a v neposlednom rade akademický maliar docent Stanislav Harangozó, ktorému sme mimochodom nedávno v bratislavskej Matici vystavovali obrazy.

Napokon Komjatice preslávil vo sfére hudobnej (Hergottovci) aj môj brat Milan a netreba zabudnúť ani na superstáristu, speváka Marcela Dragúňa či multiinstrumentalistu Ľudovíta Kaufmana a mnohé hudobné skupiny rôznych žánrov, ktoré tu vznikali. Osobností máme v Komjaticiach neúrekom.

Školské roky významne poznačia celý život človeka, tak v dobrom, ako aj v negatívnom zmysle. Napokon však zostávajú najmä tie svetlé spomienky. Aj keď som od malička nenávidel ranné vstávanie, školu som mal rád a na niektoré predmety som sa tešil. Už koncom leta som sa tešil, ako si nakúpim zošity, pracovné zošity, pravítka, farbičky, fixky, temperové farby, veď to poznáte. A najviac som sa tešil na školské obedy. V komjatickej základnej boli obedy vždy špičkové.

S radosťou spomínam na vynikajúcu a milú pani učiteľku Mgr. Darinku Barátovú, ktorá ma učila na prvom stupni. Naučila ma čítať, písať, ale troška menej počítat (lebo to mi nikdy nešlo). Paradoxne, aj keď je matematika môj najneobľúbenejší predmet, práve učiteľ matematiky Mgr. Jozef Huček sa stal jednou z najvýznamnejších osobností môjho života. Jeho hodiny matematiky boli zároveň aj hodinami etiky, spoločenskej filozofie či slovenských dejín, ktorým sa v krátkych komentároch venoval. Mgr. Huček výrazne prispel k môjmu hodnotovému formovaniu, a možno, keby nebolo práve jeho, nevenujem sa filozofii, kultúre a dejinám. Prvý impulz bol jednoznačne od neho.

Hodiny informatiky s (dnes už pani riaditeľkou) Mgr. Gocníkovou a Mgr. Stanom Dragúňom mi dali veľa, nakoľko práve na nich som sa naučil pracovať s internetovými stránkami. Taktiež si spomínam na milého pána učiteľa dejepisu Mgr. Jána Gálíka, mimochodom tiež publicistu, ktorý sa venoval najstarším dejinám Komjatíc. Bol dobrák od kosti. Zostala po ňom hodnotná kniha o Komjaticiach, ktorú zostavil v roku 1991 so Silvestrom Podhorcom. Sám sa dokonca zapájal do archeologických výskumov, čiže bola to skutočne všestranná osobnosť. Takýchto ľudí si vážim. Z hodín náboženstva si spomínam na jednu z vôbec duchom najväčších žijúcich osobností Mons. Mgr. Daniela Ižolda, no zaujímavý bol aj Mgr. Štefan Vícen, PhD., s ktorým ma spája tiež záujem o kulturológiu (osud nás zaviedol na tú istú katedru v Nitre). Obe osobnosti sú diametrálne odlišné, no boli pre mňa rovnako inšpiratívne. Spomínam aj na zemepisára a telocvikára Mgr. Václava Štefánika, nech mu je zem ľahká. Bol to dobrák. Výborné debaty sme mali aj s Mgr. Haydenom a s Mgr. Martišom som mal najradšej pestovateľské práce (mimochodom túto tradíciu zaučania detí do práce s pôdou by bolo rozhodne dobré obnoviť, napokon robil to aj Caban). Môj (skoro) zadný sused, pán učiteľ Svečula ma zaslal do oblasti botaniky, a napokon možno aj vďaka nemu som sa istý čas venoval fytoterapii a v rámci strednej školy rozšíril svoj záujem o záhradnú krajinnú tvorbu.

Z MOJICH SPOMIENOK...

Triednou učiteľkou mi bola Mgr. Nadežda Gallová, ktorá ma učila gramatike a dejinám literatúry (istý čas viedla aj časopis Planéta škola). Vzťah k literatúre som získal aj vďaka PaedDr. Eve Pačutovej, ktorej vysoko intelektuálne prednášky ma presmerovali od stavbáriny do vôd kultúry, filozofie, umenia a dejín, ale to už je iný príbeh. Z učiteľov, ktorí si ešte pamätajú časy, keď som študoval je už väčšina v dôchodkovom veku. Spomínam aj na vynikajúce jedlá zo školskej jedálne a milé tety kuchárky, ale aj na večne vysmiateho pána školníka či milé pani upratovačky.

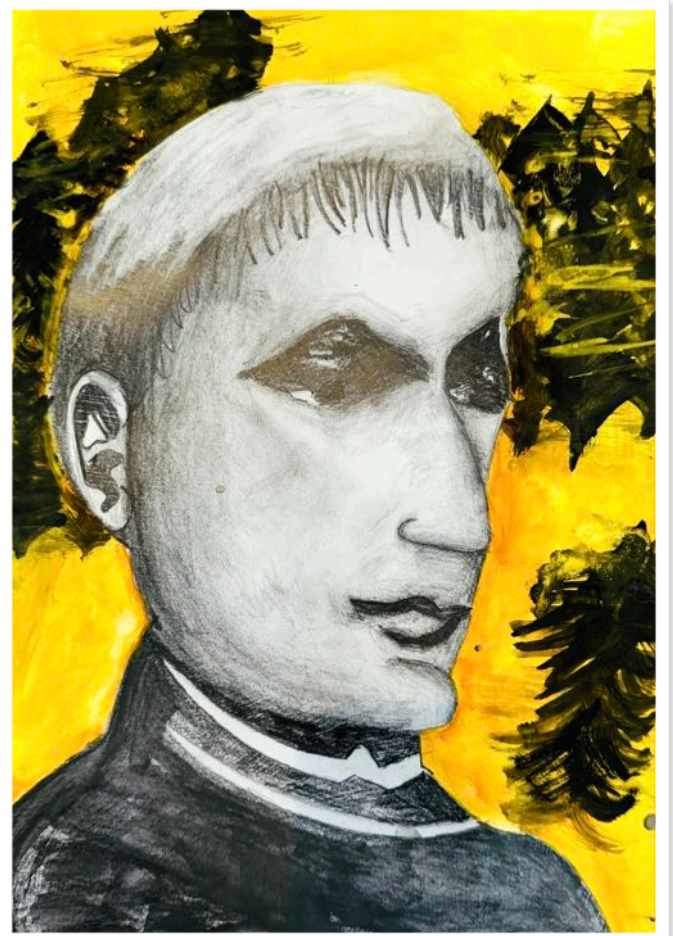
V časoch pôsobenia na základnej škole som sa stal čiastočne "školským fotografom" a administrátorom školskej stránky (v rokoch 2005 až 2007). Pracovať s internetom a webovými stránkami ma naučil na hodinách informatiky v tom čase Stano Dragúň, ktorému za to dodnes vďačím. Na diskety som si vtedy sťahoval veci z fenoménu zvaného internet, ktorý v tom čase rozhodne nebol samozrejmosťou. Aj vďaka nemu sa mi podarilo zdigitalizovať fotografie školských tried od roku 1930 do roku 2006. Cez 300 fotografií mi dodali učiteľ matematiky Mgr. Jozef Huček, vypomáhali mi aj Tomáš Polák, Mgr. Gocníková, Mgr. Král, Mgr. Štefánia Letoštiaková, Mgr. Vanko, Mgr. Jahnátková, ale aj mnohí ďalší pedagógovia a spolužiaci (Martin Buday, Milan Kostoláni, Filip Gubiš, Lenka Filipovičová, Veronika Štefániková) a rodáci z obce, ktorí pátrali v rodinných archívoch. Tieto fotky sú stále k dispozícii online (<http://zsockomjatice.edu.sk/pedaghist.htm>). Podarila sa tiež ešte jedna záležitosť. CD Všetkým pre radosť, ktoré bolo peknou spoluprácou Súboru Mladosť, ktoré viedla dlhoročne komjatická folkloristka pani Magda Nováková, ľudovej hudby Zlatý lev (réžia Ladislav Dráfi) a detí z komjatickej základnej školy. Výrazne sme napomohli vzniku tohto diela spoločne s bratom aj so súčasnou pani riaditeľkou.

Základnej škole želim, aby v jej podmienkach vyrástli nielen významné osobnosti, ale aj dobrí ľudia a uvedomelí občania. Prostredníctvom školy možno vychovávať a zušľachťovať človeka, vytvoriť z neho lepšiu bytosť, lebo bez kultúry a vzdelania sme len to krivé drevo, ktoré spomínal Kant. Vedeli to Komenský, Rousseau, Caban či Jurkovič. Už utopista Tomasso Campanella zdôrazňoval, ako je dôležité vzdelávanie a v podstate inšpiroval aj samotného Komenského v jeho škole hrou a názorným kreatívnym vyučovaním. Toto inšpirovalo aj vizionára ľudovú výchovu Samuela Jurkoviča (o ňom mi toho roku vyšla v Matici kniha) a v praxi to naplňal aj komjatický národný buditeľ Ondrej Caban. Vychovať občanov nie je ľahké a učители majú mimoriadne závažnú spoločenskú úlohu. S Maticou slovenskou cestujem často po Slovensku a tak môžem porovnávať

rôzne obce, mestá, mestečká, inštitúcie a celkovo kolektívny život a občianske uvedomenie, ktoré je rôznorodé.

Moja vízia utopických Komjatíc je, že jedného dňa bude táto obec oveľa viac kolektivistická, oveľa viac kultúrna, čistá, architektonicky pretvorená a oveľa viac súdržná. A to môžu dokázať jedine učители. Učители komjatickej základnej školy mi dali mnoho a aj napriek niektorým negatívnym spomienkam, som veľmi rád, že som získal vzdelanie ešte v duchu národne a sociálne uvedomelého, tradičného a zmysluplného. Desím sa totiž experimentov, ktoré hrozia budúcnosti vzdelávania v duchu umelých ideológií, ktoré relativizujú skutočne základné ľudské, občianske a sociálne hodnoty. Verím, že týmto trendom komjatická škola odolá a nadviaže na to najlepšie, čo vytvorili predchádzajúce generácie bernolákovcov, štúrovcov či dejateľov 20. storočia.

Lukáš Perný

NAŠE ÚSPECHY

...Naša škola a jej talenovaní žiaci dosahujú pod vedením učiteľov vynikajúce výsledky v predmetových olympiádach a v rôznych iných súťažiach. Za posledných 10 rokov ich bolo nespočetné množstvo.

My Vám prinášame prehľad najvyšších umiestnení.

2013/2014

Olympiáda nemecký jazyk:	1. miesto - okresné kolo - Cindy Huszová
	2. miesto - krajské kolo - Cindy Huszová
Biblická olympiáda:	3. miesto - dekanátne kolo
Hviezdoslavov Kubín:	2. miesto - okresné kolo - Alexandra Filipovičová
	3. miesto - okresné kolo - Katarína Trstenovičová
Šaliansky Matko:	1. miesto - okresné kolo - Alexandra Filipovičová
	3. miesto - krajské kolo - Katarína Trstenovičová
Atletika starší žiaci:	2. miesto družstiev - okresné kolo
Atletika staršie žiačky:	2. miesto družstiev - okresné kolo
Malý futbal dievčatá:	3. miesto - okresné kolo
Futbal starší žiaci:	3. miesto - okresné kolo
Vesmír očami detí:	2. miesto - celoslovenské kolo - Pavol Boudiš
Volejbal chlapci:	1. miesto - okresné kolo
	1. miesto - krajské kolo
	3. miesto - národné kolo
Midi Max volejbal: štvorčlenné družstvo	1. miesto - okresné kolo
	1. miesto - krajské kolo
	4. miesto - národné kolo
Ocenenie detský čin roka:	Kristína Štepanayová

2014/2015

Chemická olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Filip Kollár
	9. miesto - krajské kolo - Filip Kollár

NAŠE ÚSPECHY

Dejepisná olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Filip Kollár
	3. miesto - okresné kolo - Matej Barta
	4. miesto - okresné kolo - Peter Cviklovič
Olympiáda nemecký jazyk:	5. miesto - okresné kolo - Filip Kollár
	2. miesto - krajské kolo - Filip Kollár
Hviezdoslavov Kubín:	1. miesto - okresné kolo - Katarína Tamaškovičová, Simona Fišanová
	2. miesto - okresné kolo - Katarína Trstenovičová
	3. miesto - okresné kolo - Nina Francelová
Šaliansky Matko:	2. miesto - okresné kolo - Samuel Dragúň
	3. miesto - krajské kolo - Samuel Dragúň
Atletika starší žiaci:	2. miesto družstiev - okresné kolo
Atletika skok do výšky:	1. miesto - krajské kolo - Miroslav Polkoráb
	11. miesto - národné kolo - Miroslav Polkoráb
Futbal dievčatá Dôvera Cup:	3. miesto - okresné kolo
Futbal chlapci Dôvera Cup:	4. miesto - okresné kolo
Malý futbal chlapci:	3. miesto - okresné kolo
	3. miesto - krajské kolo
Futbal starší žiaci Coca Cola Cup:	2. miesto - okresné kolo
Volejbal chlapci:	1. miesto - okresné kolo
	1. miesto - krajské kolo
	3. miesto - národné kolo
Pytagoriáda P5:	3. miesto - okresné kolo - Marek Kollár
Midi Max volejbal: štvorčlenné družstvo -	1. miesto - okresné kolo
	1. miesto - krajské kolo západ
	14. miesto - národné kolo

2015/2016

Chemická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Filip Kollár
	11. miesto - krajské kolo - Filip Kollár

NAŠE ÚSPECHY

Hviezdoslavov Kubín:	1. miesto - okresné kolo - Samuel Dragúň
	3. miesto - okresné kolo - Damián Laboš
	čestné uznanie - okresné kolo - Katarína Trstenovičová
	čestné miesto - krajské kolo - Samuel Dragúň
Malý futbal dievčatá:	3. miesto - okresné kolo
Malý futbal chlapci:	3. miesto - krajské kolo
Volejbal chlapci:	1. miesto - krajské kolo
	3. miesto - národné kolo
Atletika: skok do diaľky	2. miesto - okresné kolo - Miroslav Polkoráb
Dejepisná olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Filip Kollár
	2. miesto - okresné kolo - Marek Kollár, Peter Cviklovič
	3. miesto - okresné kolo - Róbert Meňuš
	4. miesto - okresné kolo - Dominika Dragúňová
	2. miesto - krajské kolo - Peter Cviklovič
	5. miesto - krajské kolo - Marek Kollár
Mladý záchranár Prvá pomoc:	4. miesto - okresné kolo

2016/2017

Mladý záchranár CO družstvo:	1. miesto - okresné kolo
	1. miesto - majstrovstvá Slovenska
Mladý záchranár Prvá pomoc:	4. miesto - okresné kolo
Chemická olympiáda:	3. miesto - okresné kolo - Veronika Hanesová
Rómske farbičky:	3. miesto - obvodné kolo - Martin Peregrin
Geografická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová
	5. miesto - okresné kolo - Dominika Dragúňová
Matematická olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Marek Kollár
	2. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová
Hviezdoslavov Kubín:	1. miesto - okresné kolo - Samuel Dragúň
	3. miesto - okresné kolo - Katarína Trstenovičová, Nina Francelová

NAŠE ÚSPECHY

čestné uznanie - okresné kolo - Martin Trstenovič

Dejepisná olympiáda:

1. miesto - okresné kolo - Natália Krajčovičová, Dominika Dragúňová

2. miesto - okresné kolo - Marek Kollár, Lea Krišková

5. miesto - okresné kolo - Róbert Meňuš, Peter Cviklovič

4. miesto - krajské kolo - Marek Kollár

5. miesto - krajské kolo - Dominika Dragúňová

Malý futbal žiačok:

3. miesto - okresné kolo

Biblická olympiáda:

3. miesto - dekanátne kolo

2017/2018

Matematická olympiáda:

3. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová

Biblická olympiáda:

1. miesto - dekanátne kolo

2. miesto - diecézne kolo

Hviezdoslavov Kubín:

1. miesto - okresné kolo - Katarína Trstenovičová

2. miesto - okresné kolo - Martin Trstenovič, Damián Laboš

3. miesto - krajské kolo - Martin Trstenovič, Katarína Trstenovičová

Futbal dievčatá Dôvera Cup:

2. miesto - okresné kolo

Futbal chlapci Dôvera Cup:

3. miesto - okresné kolo

Malý futbal chlapci:

2. miesto - okresné kolo

Futbal starší žiaci Coca Cola Cup:

2. miesto - okresné kolo

Pytagoriáda P4:

2. miesto - okresné kolo - Tomáš Karas

Pytagoriáda P8:

5. miesto - okresné kolo - Marek Kollár

Dejepisná olympiáda:

1. miesto - okresné kolo - Marek Kollár, Hana Hanesová

2. miesto - okresné kolo - Dominika Dragúňová, Natália Krajčovičová, Lucia Frištyková

1. miesto - krajské kolo - Marek Kollár, Natália Krajčovičová

2. miesto - krajské kolo - Dominika Dragúňová

4. miesto - celoslovenské kolo - Marek Kollár

NAŠE ÚSPECHY

Biologická olympiáda:	6. miesto - okresné kolo - Bibiana Trstenovičová
Geografická olympiáda:	5. miesto - okresné kolo - Martin Ulej
	6. miesto - okresné kolo - Lukáš Kuřka
Mladý záchranár Prvá pomoc:	2. miesto - okresné kolo
	9. miesto - krajské kolo
Mladý záchranár CO družstvo:	4. miesto - okresné kolo
Cezpoľný beh chlapci:	5. miesto - okresné kolo
Cezpoľný beh dievčatá:	5. miesto - okresné kolo
Olympiáda nemecký jazyk:	2. miesto - okresné kolo - Denis Husz
Komunikácia v anglickom jazyku:	1. miesto - okresné kolo – Tamara Nerečová
Slávik Slovenska:	3. miesto - Katarína Trstenovičová
Hľadáme nových olympionikov:	3. miesto družstvo
	1. miesto – beh na 1000m – Martin Andi
	1. miesto – beh na 60m – Martin Peregrin
Súťaž školských časopisov (Aktovka):	2. miesto – okres Nové Zámky

2018/2019

Matematická olympiáda:	4. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová
	5. miesto - okresné kolo - Marek Kollár
Chemická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Marek Kollár
	6. miesto - okresné kolo - Lukáš Leckéši
	18. miesto - krajské kolo - Marek Kollár
Vybíjaná mladšie žiačky:	3. miesto - okresné kolo
Hviezdoslavov Kubín:	3. miesto - okresné kolo - Francelová Nina, Melissa Uhrovská
Atletika starší žiaci:	2. miesto družstvo
Diaľka:	3. miesto - Martin Peregrin
Výška	3. miesto - Patrik Hayden
Výška	2. miesto - Hana Hanesová

NAŠE ÚSPECHY

Malý futbal dievčatá:	3. miesto - okresné kolo
Futbal chlapci Dôvera Cup:	3. miesto - okresné kolo
Dejepisná olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Marek Kollár, Hana Hanesová, Nina Francelová 2. miesto - okresné kolo - Dominika Dragúňová, Lucia Frištyková 1. miesto - krajské kolo - Marek Kollár, Hana Hanesová 2. miesto - krajské kolo - Dominika Dragúňová, Lucia Frištyková 4. miesto - celoslovenské kolo - Marek Kollár
Geografická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Lucia Frištyková 2. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek 3. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová, Martin Ulej 6. miesto - okresné kolo - Lukáš Kuťka
Mladý záchranár Prvá pomoc:	4. miesto - okresné kolo 9. miesto - krajské kolo
Cezpoľný beh dievčatá:	2. miesto - okresné kolo
Olympiáda nemecký jazyk:	2. okresné kolo - Denis Húsz
Komunikácia v anglickom jazyku:	3. miesto - okresné kolo - Tamara Nerečová
Súťaž školských časopisov (Aktovka):	3.miesto – UCM Trnava, západné Slovensko

2019/2020

Matematická olympiáda:	3. miesto - okresné kolo - Magdaléna Romanová
Chemická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Hanesová Hana 4. miesto - krajské kolo - Hanesová Hana
Vybíjaná mladšie žiačky:	1. miesto - okresné kolo
Dejepisná olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek, Hana Hanesová 2. miesto - okresné kolo - Lucia Frištyková
Geografická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Lukáš Kuťka 2. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová

NAŠE ÚSPECHY

	4. miesto - okresné kolo - Magdaléna Romanová
Cezpoľný beh dievčatá:	3. miesto - okresné kolo
Cezpoľný beh chlapci:	5. miesto - okresné kolo
Olympiáda nemecký jazyk:	1. miesto - okresné kolo - Denis Húsz
Olympiáda v anglickom jazyku:	1. miesto - okresné kolo - Tamara Nerečová
Pro Slavis:	Cena domu Matice slovenskej - celoslovenské kolo v súťaži školských časopisov (Aktovka)

2020/2021

Biblická olympiáda:	1. miesto - dekanátne kolo
	2. miesto - diecézne kolo
Dejepisná olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Hana Hanesová
	6. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek
	2. miesto - krajské kolo - Hana Hanesová
Biologická olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová
	6. miesto - krajské kolo - Rebeka Kuželová
Geografická olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek
	5. miesto - okresné kolo - Tamara Vanková
	14. miesto - krajské kolo - Jakub Vilímek
Chemická olympiáda:	2. miesto - okresné kolo - Hanesová Hana
	3. miesto - krajské kolo - Hanesová Hana
Olympiáda v anglickom jazyku:	4. miesto - okresné kolo - Tamara Nerečová

2021/2022

Mladá Slovenská poviedka:	2. miesto - celoslovenské kolo - Rebeka Kuželová
	Čestné uznanie - celoslovenské kolo - Tamara Vanková, Mia Pizúrová, Matej Martiš

NAŠE ÚSPECHY

Šaliansky Matko:	1. miesto - okresné kolo - Petra Fridrichová
Hviezdoslavov Kubín:	2. miesto - okresné kolo – Melissa Molovová
	3. miesto - okresné kolo – Rebeka Kuželová
Svätoplukovo kráľovstvo ožíva:	1. miesto poézia - celoslovenské kolo - Oliver Alexander Ptáček
	2. miesto próza - celoslovenské kolo - Rebeka Kuželová
Pro Slavis:	5. miesto - celoslovenské kolo v súťaži školských časopisov (Aktovka)
McDonald´s Cup:	4. miesto - okresné kolo
Malý futbal dievčatá:	3. miesto - okresné kolo
Malý futbal chlapci:	2. miesto - okresné kolo
Vybíjaná mladšie žiačky:	4. miesto - okresné kolo
Midi Max volejbal: štvorčlenné družstvo dievčatá	2. miesto - okresné kolo
	chlapci
	1. miesto - okresné kolo
	4. miesto - krajské kolo
Matematická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Natália Dragúňová
	3. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová
Biologická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová
	5. miesto - okresné kolo - Hana Dragúňová
	6. miesto - okresné kolo - Barbora Mikulcová
	1. miesto - krajské kolo - Rebeka Kuželová
Geografická olympiáda:	4. miesto - okresné kolo - Sára Bartová
	5. miesto - okresné kolo - Viktória Verešová

2022/2023

Olympiáda v slovenskom jazyku:	4. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová
Erasmusdays:	1. miesto

NAŠE ÚSPECHY

Hviezdoslavov Kubín:	1. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová 3. miesto - okresné kolo - Karin Galliková 2. miesto - krajské kolo - Rebeka Kuželová
Šaliensky Matko:	1. miesto - okresné kolo - Melissa Molovová, Olívia Gilányiová 2. miesto - krajské kolo - Melissa Molovová 3. miesto - krajské kolo - Olívia Gilányiová
Svätoplukovo kráľovstvo ožíva:	1. miesto poézia - celoslovenské kolo - Tomáš Frivaldský
Mladá slovenská poviedka:	2. miesto - celoslovenské kolo - Ema Gocníková
Chemická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová 1. miesto - krajské kolo - Rebeka Kuželová
Biologická olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Rebeka Kuželová, Rebeka Šulíková 1. miesto - krajské kolo - Rebeka Kuželová 6. miesto - krajské kolo - Rebeka Šulíková 2. miesto - celoslovenské kolo - Rebeka Kužebová
Geografická olympiáda:	8. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek
Mladý záchranár Prvá pomoc:	4. miesto - okresné kolo
Atletika – beh na 800m:	3. miesto - Rebeka Kuželová
Skok do výšky:	2. miesto - Nina Petrášová
Družstvo žiačky:	4. miesto
Skok do výšky:	5. miesto - Tomáš Leckéši
Dejepisná olympiáda:	1. miesto - okresné kolo - Natália Dragúňová 3. miesto - okresné kolo - Jakub Vilímek 4. miesto - okresné kolo - Alena Palassyová 5. miesto - okresné kolo - Tomáš Karas 6. miesto - okresné kolo - Ema Hlavatá, Matej Martiš
Biblická olympiáda:	2. miesto - dekanátne kolo

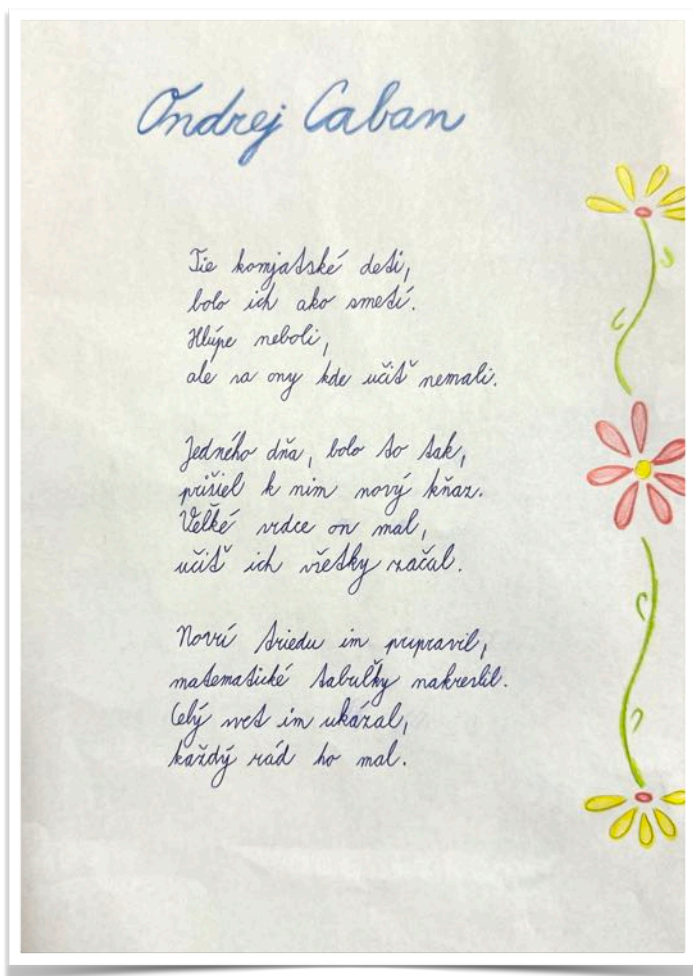
KVÍZ - POZNÁŠ SVOJU ŠKOLU?

1. Koľko učiteľov učí v našej škole? (ZŠ)
 - a) 15
 - b) 22
 - c) 24
2. Koľko žiakov navštevuje našu ZŠ a MŠ?
 - a) ZŠ - 304 žiakov/ MŠ - 102 žiakov
 - b) ZŠ - 404 žiakov/ MŠ - 152 žiakov
 - c) ZŠ - 354 žiakov/ MŠ - 135 žiakov
3. Škola oslavuje tento rok výročie, koľké?
 - a) 40.
 - b) 90.
 - c) 50.
4. Koľko tried sa nachádza v budove školy?
 - a) 18
 - b) 17
 - c) 22
5. Kto je patrónom našej školy?
 - a) Anton Bernolák
 - b) Ondrej Caban
 - c) Ľudovít Štúr
6. Koľko zamestnancov pracuje v súčasnej škole ZŠ a MŠ? (pedagogických aj nepedagogických)
 - a) 34
 - b) 68
 - c) 75
7. Mgr. Marta Gocníková je:
 - a) pani učiteľka dejepisu
 - b) pani riaditeľka
 - c) pani zástupkyňa
8. Akú rozlohu má školský pozemok?
 - a) 8,4 ha
 - b) 2,8 ha
 - c) 1,9 ha
9. Ako sa volajú pani kuchárky, ktoré nám vydávajú obed?
 - a) Andrea Janegová a Monika Kollárova
 - b) Martina Jasná a Lucia Kladná
 - c) Janka Kráľová a Katka Malá
10. V ktorom roku získala naša škola čestný názov ZŠ s MŠ Ondreja Cabana?
 - a) 1992
 - b) 1999
 - c) 2009
11. Koľko riaditeľov mala súčasná budova ZŠ s MŠ za 50 rokov svojej existencie?
 - a) 6
 - b) 5
 - c) 3
12. Koľko kabinetov má budova ZŠ?
 - a) 6
 - b) 10
 - c) 4
13. Koľko zástupkyň má ZŠ s MŠ?
 - a) 3
 - b) 2
 - c) 4
14. Koľko mužov pracuje v ZŠ s MŠ?
 - a) 2
 - b) 3
 - c) 4
15. Koľko pracovníčok má zariadenie školského stravovania? (školská jedáleň)
 - a) 13
 - b) 4
 - c) 9
16. Koľko oddelení/tried má ŠKD? (školský klub detí - družina)
 - a) 6
 - b) 3
 - c) 5

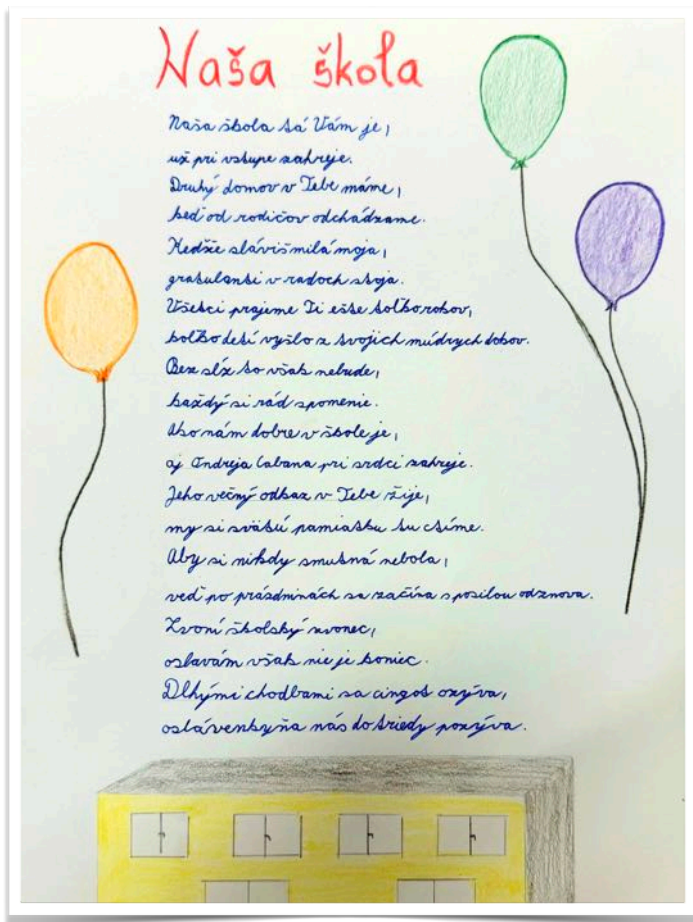
Redakčná rada

*Za pomoc s tvorením otázok ďakujeme
Bc. Zuzke Eškovéj a Bc. Janke Čermanovej.*

1. c, 2. b, 3. c, 4. a, 5. b, 6. c, 7. b, 8. a, 9. a, 10.
b, 11. a, 12. a, 13. a, 14. b, 15. c, 16. c

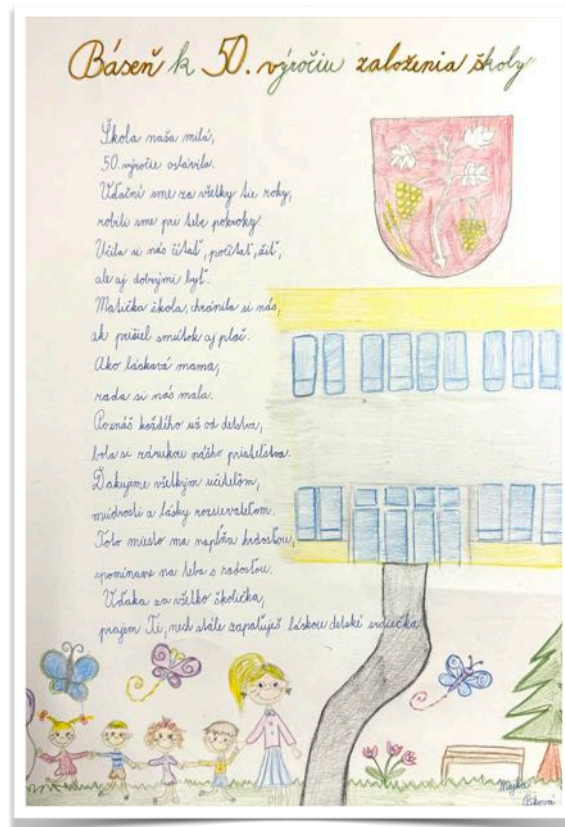
Teo Vrabc, 5.A

Radovan Benc, 6.B

Literárna súťaž "JUBILEUM"

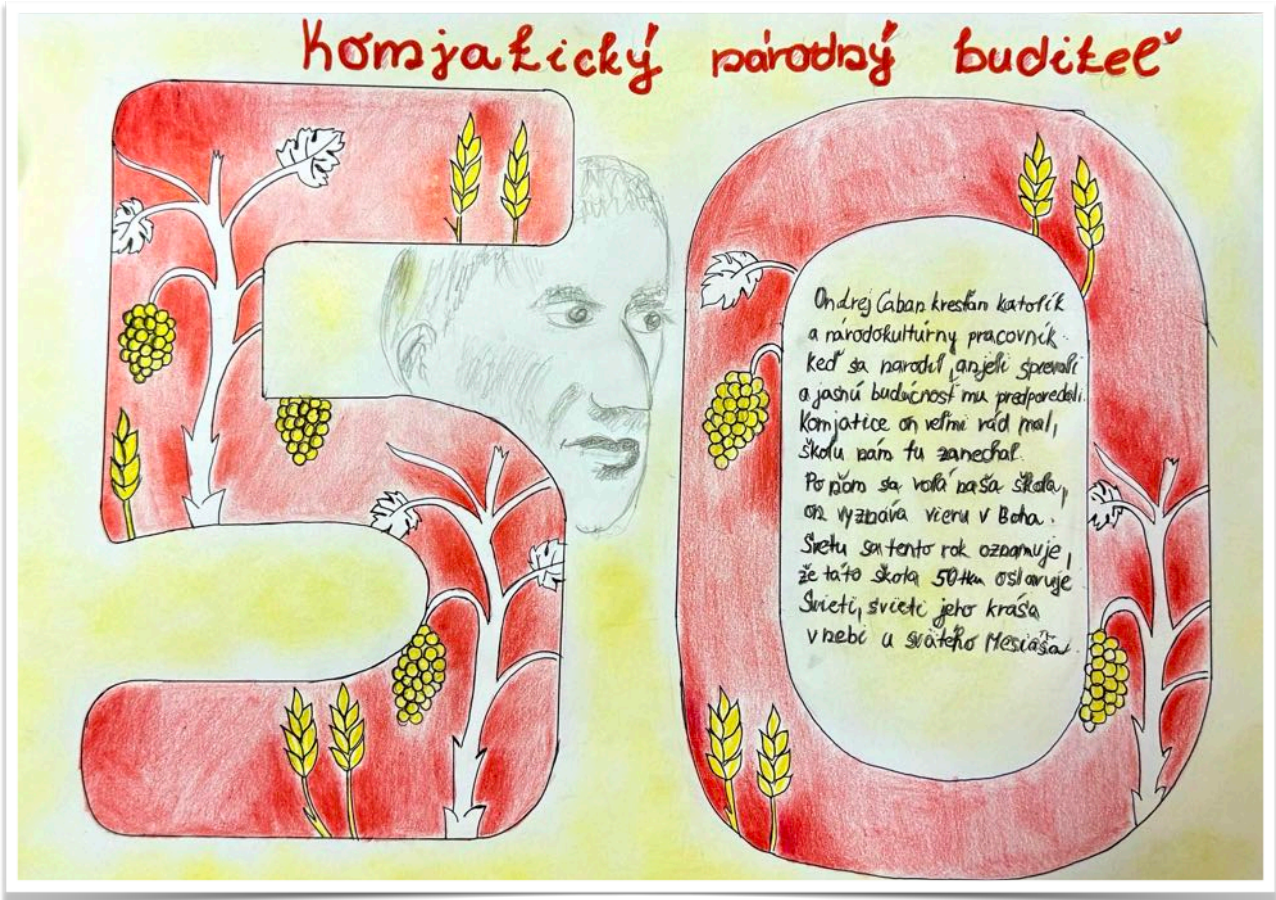
Literárnu súťaž zorganizovali pani učiteľky slovenského jazyka a literatúry z 2. st. ZŠ. Tematicky boli práce žiakov 2. stupňa zamerané na 50. výročie našej ZŠ, Ondrej Caban, naša škola, jubileum. Počas trvania súťaže žiaci písali "klasické" básne, poviedky, rozprávky, individuálne i skupinovo počas hodín literatúry i doma s rodičmi. Pracovali so slovom a obohacovali si slovnú zásobu. Do súťaže sa zapojili všetky triedy na druhom stupni pod vedením pani učiteliek slovenčiny. Najkrajšie práce, bolo ich naozaj neúrekom, sú súčasťou výstavy. Niektoré z nich si môžete prečítať v našom časopise.

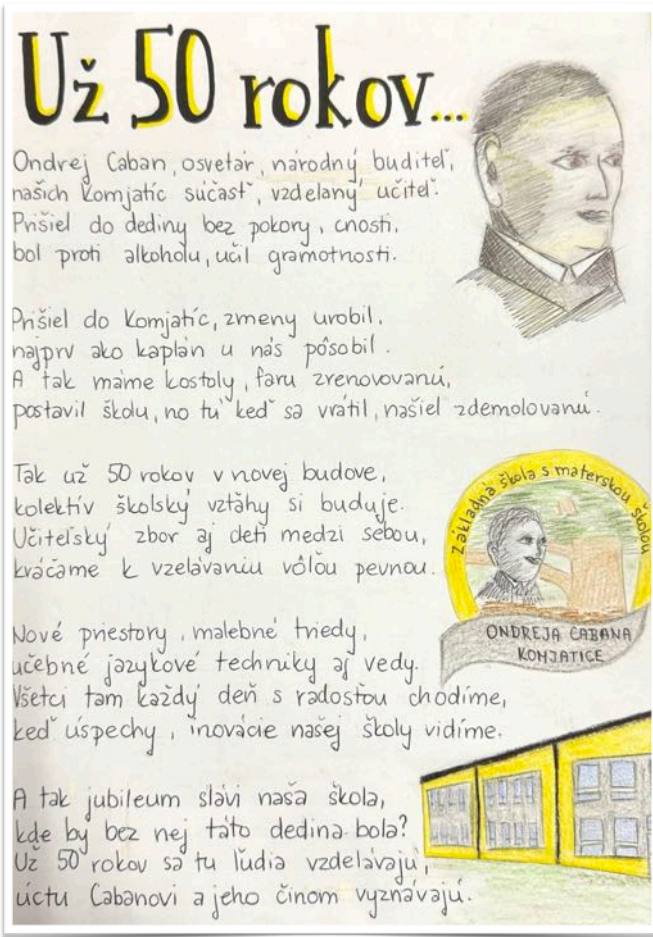
Mária Piková, 6.A

Literárna súťaž "JUBILEUM"

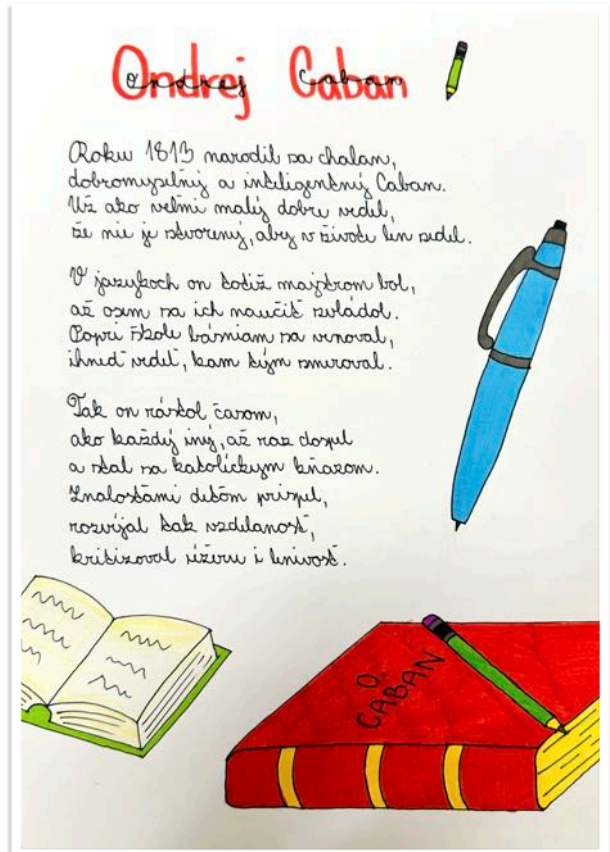
Mia Virgová, 6.B

Sofia Repková, 9.A

Nataša Hralová, 9.A

Jadranka Václavová, 9.A

naša škola

Naša škola 50 rokov oslavuje,
po Ondrejovi Cabanovi pomenovaná je.
Veľa kníhokov tu máme,
každý z nich aj by isto rozložneš.
Športový, zdravotný či kameňný,
každý z nich tu niečo nové naučí.

Na telesnej cvičit' budeš,
jednotku len rozložne dostaneš.
35 učiteľov čo tu naučia veľa nového,
a z každej ich hodiny si odnesieš veľa múdreho.
Naša škola veľká je,
škôlka a mež už niekoľko rokov funguje.
Všetci si tu pri jej staraní odpúšťovali svoj čas,
im od žiakov a učiteľov patrí veľká česť.
Škola v Komjaticiach už dlhé roky stojí,
a ja jej prajem aby sa minimálne ďalších 50 rokov lesili žiaci noví.

Natália Dragúňová, 7.A

Ondrej Caban

To bol náš komjatický kniar,
v každých chvíľach pomohol ľuďom neraz.
Múdry bol, o kom much reč,
po hádkach neudielal preč.
U komjaticanmi dobre vychádzal,
itaž ho najlepšie na nich nachádzal.
Bohátal chudobným,
bojorol proti alkoholizmu.
Šiel osvedu,
denno-denne prinášal ľuďom svoju obedu.
To bol Ondrej Caban,
sambudný bernolákovský buditeľ.
Školu sme po ňom pomenovali,
aby sme mu navždy vzťahy vzdávali.

Komjatický buditeľ

Každý komjatican dobre vie,
kto bol Ondrej Caban, či Ty oeda vie?
Bol to náctny národove a náš frair,
ktorý na pre komjaticanov obľavu rozdeloval.

Pre nás a obyvateľov obdoby chudobnej,
pre potrebu vzdelania, nešťastní školu založil.
Veľkým chudobným dával a učil,
potičoval knihy a starostlivý kniežic.

Človek to bol presvitný a slovný,
dal opustiť oia kňazov,
bozný i dobný.

Podporoval ho viaceri významní osobnosti,
medzi ktorými patrili Štir, Kallala či Šarany.
Nemal však ľudí opľákať a spestýjať,
podporoval vzdelanosť a spolky kniežicovní.

K jeho ľaske na námurke knihy skladáme,
a tým si každý rok jeho pamiatku uchováme!

Tamara Vanková, 8.A

EMA BULKOVÁ, 9.A

NAŠA ŠKOLA

Každým rokom v tomto čase,
pribúdajú ročky naše.
Naša škola radosť má,
nerie nero Cabara.

On pravdovod vedelarskí,
ktorý nikdy nie je darí.
Pokračujme teda ďalej,
v našej škole obnovej.

Tá došla naj čas,
päťdesiat rokov je už dlhý čas.
Slávi ona výročie,
veď je to už polstoročie.

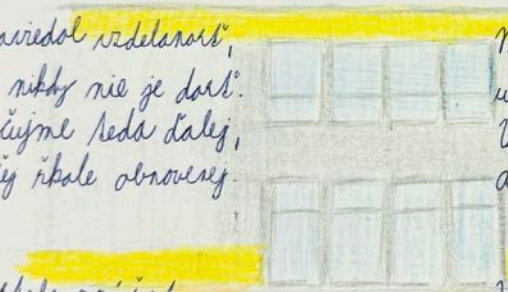
Brárami už prešlo deň,
ako ten čas vyšlo deň.
Poslali sa širým svetom,
dali zlohom deťakým rokom.

Mnohí už lekáre, inžinieri, strojárí,
učitelé, kuchári, ba aj najtrá murári.
Vždy viac s láskou spomínajú,
a na školu nezabúdajú.

Záverom chcem popísať deťom,
kuchárkam i učiteľom,
Máby úsmev na tvári
a nech sa nám všetkým darí.

50

ZŠ
KOMJATICE

EMA HLAVATÁ, 9.A

Na pamiatku...

Slovenský národný ľuditel,
bol so aj skvelý učitel.
Odhodlaný bol pre národ,
kritikoval aj obecný úpadok.
Volei Komjatickej rozvíjal v školách
naterpečil až v jej učiteľoch deťom.

Prvú školu sú postavil,
a osmimiestny učiteľov rozvíjal.
Všetkým deťom prinášal,
právo a filozofiu študovať.
Na veľa vecí sa odhodlal,
pre náš ľud bojoval.

Pomocí sa snažil Slovatkov
napísať sa so Madarom.
Zakyhai bol národ vydaný,
Endroj odísť musel.
Kaplánza stal sa učiteľom,
opäť ďalšie výzvy nové.

Rakúsko-rem raslíbená,
po rokoch sa ďalšie zmena
Do Komjatic sa oni vrátil,
a svoj mladý život deťom.
Na pamiatku jeho mena,
dnes sa naša škola volá.

Mala deti na jaku Slovanka,
je to najten mladý škola i žiaci.
Komjatic sa našim domovom,
zavíme sa v celom svete.
Ondrej Caban patril nám,
mallo sa so sa žaka škola.
Tvoja meno ruši naša škola,
pre pokračovanie robí záležní bola.

Všetka naša odvážnosť nám mienosť,
do života nás všetko škola i slávnosť.
Ondrej Caban komjatickej národný študent,
pona' sa veľmi dobre škola učil.
My, deti, sme šťastní,
základom pre nás je vish' mienosť,
aby sme sa z nej pomatili a žijali
a rozvoj pre našu školu na ďalšie roky zabezpečili.

ZŠ s MŠ ONDREJA CABANA KOMJATICE

MIA PIZÚROVÁ, 8.A

Literárna súťaž "MLADÁ SLOVENSKÁ POVIEDKA"

Prinášame Vám víťaznú prácu, ktorá bola ocenená v celoslovenskom kole.

V kategórii 2. stupeň ZŠ získala v celoslovenskom kole 2. miesto - Ema Gocníková

Pozor, oranžová!

Na hlásenia o stratených lyžiároch v nepriaznivom počasí sú horskí záchranári určite zvyknutí, ale zvyknúť si, že práve vy ste ten zablúdenec - šťastlivec sa dá len ťažko.

„No čo, ideme? Nehlásia práve najkrajšie počasie, ale na ľadovci bude určite super a slnečno!“ „poznámenal ešte v pyžamovom outfite môj brat Matej. „Rozhodne, veď sme tu posledný deň!“ vykrikoval som z kuchyne a podal som mu šálku čerstvej kávy. Vypili sme ju na terase, z ktorej bol krásny výhľad na mestečko Kaprun, no dnešné ráno ho zahaľovala pomerne hustá hmla.

Včerajšia večerná lyžovačka bola super, užili sme si ju obaja a dnes to aj patrične cítime na stehnách, ale ani jeden z nás to nechce priznať nahlas. Keďže bola streda bežného pracovného týždňa a našinci už mali po prázdninách, rakúske zjazdovky boli tak akurát zaplnené domácimi a nemuseli sme sa vyhýbať nesmelým maďarským lyžiárom a odvážnym českým zjazdárom, dali sme si naozaj do tela. Nepomohol veľmi ani wellness a dokonca ani zázračný všeliek komjatický fixkrém,

Raňajky už rozvoniavali z reštaurácie hotela a tak sme rýchlo natiahli slušivé termo, hodili lyžiarske veci do auta a dobre sa posilnili pred náročným dňom na ľadovci. Aj keď sme dobrí lyžiari, zo 40 kilometrov zjazdoviek, ktoré stredisko ponúka, sme sa snažili vždy s rozumom vyberať a neprepáliť si sily.

„Takže Kitzsteinhorn?“ uistil som sa už za volantom auta. „Jasné, nie je o čom,“ vytešoval sa Matej, „je tam predsa celoročne lyžiarska sezóna, tak trocha hmly to nemôže až tak pokaziť.“

Celodenný lístok vo vrecku a už nás nemohlo nič zastaviť na našej ceste do tritisíc metrov nad morom. Z panoramatickej lanovky sme si omrkli trate a prvá jazda bola naozaj luxusný zážitok. Poznáte to, širokánske upravené zjazdovky, sneh sa trbliece, slniečko vykúka spoza mračien. Mať tak priateľku, odpadla by z toľkej romantiky. Je tu však so mnou Matej, klasický brat, ktorý má akurát tak vtipné poznámky na môj zamrznutý sopleť pod nosom. Inak, zima je tu poriadna a ešte sa zdvihol aj vietor.

„Dáme teplý punč?“ navrhol priateľsky. „A možno aj niečo zhryznúť by sme mohli,“ dodal som pohotovo. Taká kapustnica vie s lyžiárom narobiť divy. A ešte k tomu buchta na celý tanier „mit marmeláden“. Už sa aj vám zbiehajú slinky?

Super obedík za celkom stráviteľnú sumičku zaplnil naše útroby, ale to sme ešte vtedy ani len netušili, čo o chvíľu zaplní naše mysle.

„Dobrá hmla,“ poznamenal som zapínajúc si prilbu. Ešteže máme kvalitné okuliare a ideme už dole k autu, pomyslel som si, lebo inak by to už hraničilo s ľahkovážnosťou v tomto počasí točiť ešte zopár jázd.

„Chod' prvý!“ ukázal som na zjazdovku. „Tvoja oranžová „rosiňolka“ bude pre mňa orientačný bod, v strede pri skibare sa počkajme,“ dodal som.

Za tie roky spoločných lyžovačiek ,najprv s rodičmi a teraz už aj s partiou, sme celkom zohraný lyžiarsky tandem aj slušní lyžiari, ale keď vám v tesnej blízkosti popred oči preletí..., ja vlastne do dnešného dňa neviem, čo to bolo, v tom ľaku som mal pocit, že rozpätie krídiel má aspoň dva metre a že ma to proste zdrapne a hotovo. Stihol som sa prikrčiť a zabrániť tak priamemu zásahu ale predsa ma ten prudký pohyb vyhodil zo stopy a skončil som v podivnej pozícii, že aj cvičiteľ jogy by mi určite potľapkal po pleci na znak uznania. Po chvíli temna sa ukázalo, že môj nápad s bratovou oranžovou rosiňolkou bol na nobelovku, rozhlíadol som sa už v pozícii vertikálnej a zbadal dole predou mnou môj záchytný oranžový bod.

„Super, ešte posledný strmší úsek a sme pri parkovisku,“ hovoril som si v duchu, aj napriek už naozaj hustej hmle sme to dali bezpečne až dole. Vypínam lyže a podvedome hľadám sektor v ktorom sme zaparkovali. „Matej, pamätáš sa, kde sme nechali auto? Ja mám nejaký chaos z tohto parkoviska!“ otáčam sa krčiac plecom k oranžovej rosiňolke. „Halo, Matej!“ mykám mu rukávom. „Brauchen Sie etwas?“ ozvalo sa spod prilby. „Was?“ vyletelo zo mňa ani neviem ako. „Že či si nepamätáš, kde presne parkujeme?“ zopakoval som otázku. Na odpoveď som však nečakal, lebo medzitým si ten sympatický starší pán zložil prilbu s okuliarmi.

„Prepácte, Ich entschuldige mich, Sorry!“ vytiahol som na neho tri svetové jazyky. Tak to by sme pre dnešok mali za sebou a teraz tá jednoduchšia úloha, pomykať rukávom na tej správnej vetrovke. Analyzujem, rozmýšľam, premietam si udalosti posledných pár minút. Je vám to jasné! Mne bolo hneď a keď som si uvedomil pred tou obrovskou mapou strediska kde som a kde je pravdepodobne Matej, a že ja mám kľúče od auta pri ktorom pravdepodobne teraz stepuje a už ma stihol nazvať všelijako len nie svojim bratom, hneď som vedel, čo robiť. Záchrana v podobe mobilu, rýchle vysvetlenie, kde som a dohoda, že ma počká v najbližšej reštike. Ja zatiaľ mrknem nejaký skibus. Dobrý plán, akurát najbližší skibus o dve hodiny. No nič, veď jedálny lístok v skibare je dosť dlhý, nápojový tiež, prečkáme obaja.

Najdrahšie dve hodiny, aké som zatiaľ zažil. Aby som mohol v teplúčku vyčkať na môj autobus a nezaberal pri bare len tak miesto, v pravidelných intervaloch mi bol ponúkaný barmanom drink teplý, teplejší, horúci, káva so šľahačkou aj bez, čaj všetkých druhov a samozrejme niečo malé pod zub. Nevadí, nič nie je zadarmo, a to ešte neviem, čo ma bude stáť, aj keď verím, že to nebude o peniazoch, udobriť si brata.

Super, vystupujem! A čo vidím obďaleč? Konečne tú správnu oranžovú!

V celoslovenskom kole bola hodnotená aj práca žiačky - Tamary Vankovej z 8.A.

Smoliarske hody

Volám sa Michaela. Mám dvanásť rokov a chodím na základnú školu. Som celkom obyčajné dievča, ale myslím si, že som sa celkom svojim rodičom vydarila. Aj keď som až tretia v poradí. Moje sestry, Zuza a Kata, sú odo mňa staršie. Zuza o päť rokov a Kata o tri roky. Majú na mňa ťažké srdce, pretože keď som bola menšia, vždy ma museli strážiť a vraj som za nimi chodila ako päťlízkač. Liezla som im riadne na nervy. No hlavne vtedy, keď chceli ísť so svojimi kamarátkami von.

Keďže koniec školského roka sa pomaly blíži a u nás na dedine je koniec školského roka spojený s hodami, myslou mi prebieha, a asi až do konca života bude, môj deň s názvom „smola“.

Mala som vtedy iba sedem rokov. A vlastne som vám zabudla povedať, že som buďatej postavy s veľkým apetítom k jedlu. Čiže väčšie „size“. Nevadí, hlavne, že som zdravá. Takže bola som v podstate malé decko, ktoré viselo viacmenej svojim dvom starším sestram na krku.

Tak veľmi som sa tešila na hody, na cukrovú vatú, na kolotoče, na húsenkovú dráhu, no najmä na veľký reťazák. Ten ma odjakživa fascinoval. Dotýkať sa oblakov vysoko nad zemou. Snívala som o tom, ako raz konečne budem naň môcť ísť. Ale poďme pekne po poriadku.

V nedeľu ráno, v deň hodov, som musela tak, ako každé dieťa a asi každý človek na dedine, ísť do kostola. Mamina ma vystrojila do krásnych nadýchaných šiat, ktoré mi siahali pod kolená. Vlastne neboli až také nadýchané, iba ja som v nich bola trochu viac nadýchaná. Vtedy mi to vôbec nevadilo. Keďže kostol sme mali od domu asi tak päť kilometrov, mohla som ísť, podotýkam na mamino dovolenie, do kostola na bicykli. Delila som sa oň so svojimi „skvelými“ sestrami. Ten bicykel si viem ešte dnes živo predstaviť. Bol to dospelácky ženský bicykel striebornej farby s veľkou koženou strunovou sedačkou.

Keď som prichádzala ku kostolu a mala som z neho zostúpiť, stala sa mi strašná vec. Sukňa z mojich prenádherných ružových šiat sa mi zasekla do strún o sedačku a nevedela som pristáť. V očiach som mala smrť, pot v tvári ma zalial a ja nie a nie pristáť. Oproti mne práve parkovalo auto a ja som doň narazila bicyklom. Vyletela som priamo na kapotu. Samozrejme, šaty roztrhané. Šoférom auta bol náš dedinský detský lekár. To bola hanba! Väčšia o to viac, pretože sa poznal s mojimi rodičmi. Bol taktiež veľmi vyľakaný a zaujímal sa, či sa mi niečo nestalo. Našťastie som bola v pohode. Odniesli si to iba moje kolená, na nich pár škrabancov a roztrhané šaty. Tak som sa iba oprášila od prachu a šla som tak, ako sa patrí, do kostola.

Ak si myslíte, že to je asi všetko zlé, čo sa mi vtedy prihodilo, ste na veľkom omyle. V kostole ma dosť často bolievala hlava, pretože tam bol vždy vydýchaný vzduch. A všade „vôňa“ starých ľudí. Asi viete, na čo myslím. Samé suchotanie obalov z cukríkov, hlasný organ. Zo srdca som si želala, aby omša čo najskôr skončila a ja potom, po fajnôm hodovom obede, mohla ísť na kolotoče. Vtom mi ostalo neskutočne zle, spotené čelo, rýchly tep, kruhy pred očami a bang.... Zrútila som sa na zem. Zase som odpadla.

Prebrala som sa na kolísanie. Kolísanie ako kolísanie. A lapanie po dychu od námahy. Na rukách ma z kostola vynášal náš, asi meter a pol „vysoký“ kostolník. Zrazu som sa mu prebrala v náručí, no keď som zbadala, ako na mňa hľadí „Božie oko“ nad oltárom v kostole, tvárila som sa, že som stále omdletá. Tá hanba! On ma niesol von úplne iným smerom, smerom k oltáru! Zase som sa raz zviditeľnila. Hrôza, hanba! Radšej by som sa zahrabala pod zem.

A to už všetky tetky a babky ohlasovali moje sestry, že som odpadla, nech idú za mnou von. Priniesli mi vodu a to bolo asi tak všetko. Dohodli sme sa, že o tom našim doma nepovieme.

Deň „D“ pokračoval. Po chutnom obede konečne nastala chvíľa, kedy budeme môcť ísť na kolotoče. Pretože rodičia zavolali na hody rodinných známych a nechcelo sa im cez to najväčšie teplo ísť s nami ku kolotočom, mohli sme ísť iba my. Potrebovali ako vždy kávičku, zákusky a hlavne sa porozprávať.

Poviem vám pravdu, mne to vyhovovalo. Mala som totiž plán. Veľký plán, môj najväčší sen – ísť na veľký reťazák. Zuza a Kata boli za mňa, samozrejme ako vždy, zodpovedné, teda ak sa to tak dá povedať. Akonáhle sme prišli ku kolotočom, naše cesty sa rozišli. Kata a Zuza so svojimi kamarátkami smerom k strelnici, a ja? Ja som zasnene pozerala na najväčší kolotoč.

Možno sa vám to zdá divné, ale vtedy na veľký reťazák mohli ísť iba deti, ktoré mali osem rokov. Fúzatý pán Imro, ktorý obsluhoval reťazák, tak ho volali, pôsobil veľmi prísne. Len tak sa mu žiadne „malé decko“ neprešmyklo. Išlo mu hlavne o bezpečnosť a tváril sa veľmi zodpovedne. Keďže, ako vám hovorím, bola som dosť buclätej a vyššej postavy, podarilo sa mi to! Hurá! Prešmykla som sa mu ako nič. Ved' som aj vyzerala na osem rokov, ak nie aj na viac.

To bolo radosti, celá som sa chvela od vzrušenia. Konečne aspoň niečo. Ved' celý deň sa mi lepila na päty samá smola! Už som na rade predsa aj ja! Chcem si užiť poriadnu jazdu! Tak som sa pekne – krásne usadila, stiahla som retiazku na sedadle pred seba. So sklonenou hlavou, aby ujo Imro nezistil môj skutočný vek, odovzdala som mu lístok a hrdo som sedela. Tak namyslene ako sa len dá. Dokázala som to! Hurá, ja sa veziem na veľkom reťazáku!

V povetrí sa niesla hlasná latino hudba a kolotoč začal naberať na obrátkach. Zrazu sa mi niečo nepozdávalo, preľakla som sa. Sedadlo z reťazáku mi vybehlo na chrbát a to v plnej rýchlosti ako sa točil kolotoč. Nikto si nič nevšimol, hudba hrala na plné pecky a ja som visela na reťaziach. Šmýkali sa mi spotené ruky, nohy mi mávali s vetrom a moje nadýchané šaty som mala asi až kdesi na páse. Hanba, zase hanba!

Trpela som. So zavretými očami a zaťatými zubami som si nič viac neželala, len aby táto jazda smrti už konečne skončila a nech to niekto uvidí! Pod nohami sa mi hemžilo neskutočné množstvo ľudí, ktorí kričali na uja Imra, aby zastavil. Zuza a Kata sa držali za hlavy. Našťastie to počul a okamžite spomalil kolotoč a nakoniec úplne zastal. Bola som tak vysilená, že som nevládala ani dýchať. Ujo Imro mi dal teda riadnu hubovú polievku. Avšak zistil, že aj on pochybil. Zabudol mi, pri toľkých deťoch, skontrolovať ešte jednu reťaz, ktorá sa zapína naprieč pásu. Teda zvykol to robiť.

Poviem vám, že vtedy by ste sa mi krvi nedorezali. Bol to najdesivejší a zároveň najúžasnejší zážitok. Viezla som sa na veľkom reťazáku! Keby to naši vtedy vedeli, asi ma dorazia. A teda hlavne Zuzu a Katu. A to by som trčala stále doma.

Na tieto „smoliarske hody“ nikdy nezabudnem. A keď raz budem mať svoje deti, samozrejme, že ich na veľký reťazák pustím, ale len za mojej prítomnosti. Ten adrenalín cítim ešte teraz.

Literárna súťaž "SVÄTOPLUKOVO KRÁLOVSTVO OŽÍVA"

Školské kolo lit. súťaže zorganizovali pani učiteľky SJL. Prinášame Vám víťazné prácu, ktorá postúpila do celoslovenského kola a bola v minulom školskom roku ocenená.

V kategórii poézia - 2. stupeň ZŠ získal v celoslovenskom kole 1. miesto

Tomáš Frivaldský - náš bývalý deviatak

Na počiatku bolo slovo

Nad Nitrou sa mraky tiahnu,
Slovania po jednom prahnú.
Aby rozumeli písmu najvyššieho
a mohli tak slúžiť vôli jeho.
Rastislav vyslyšal ten hlas ľudu,
vedel, že jeho ľudia šťastní budú.
Povolal preto do svojej zeme,
vierzvestov, v ktorých múdrosť drieme.

Oni plní elánu a sily,
ktorým slovanský národ je milý,
vytvorili slovanské písmo nové,
ktoré objasnilo veriacim mnohé,
čo dovtedy neznámym pre nich bolo.

Hlaholika spojila ich s Bohom!

Na počiatku bolo slovo,

slovo bolo u Boha,

a Bohom bolo slovo,

medzi slovanským ľudom znelo...

Vďaka vám, slávni zo Solúna bratia,

viem, že vaše časy sa už nevrátia,

Ale už navždy budete tu s nami,

Cyril a Metod, svätci milovaní...

PRIESTORY NAŠEJ ŠKOLY

ROZHOVOR S...

PRINÁŠAME VÁM ROZHOVOR S PANI UČITEĽKOU MGR. ELIŠKOU ŽÁČIKOVOU

“Pani učiteľka Eliška Žáčiková je usmiata, energická, vtipná mladá dáma, ktorá výborne dopĺňa náš kolektív učiteľov na druhom stupni ZŠ.

Vyniká v angličtine i v nemčine. Miluje cestovanie a horúcu čokoládu.

Nadovšetko má rada svoju rodinku, ale aj tie školské deti... Rada organizuje, plánuje, vymýšľa aktivity...

Spomínate si na nejaký váš najkrajší zážitok zo základnej školy?

Žiaden konkrétny mi nenapadá. Skôr tak všeobecne výlety, rozlúčková. Kde sme boli všetci spolu, smiali sme sa, a neriešili sme malichernosti.

Máte nejaké nápady alebo túžite po niečom, čo by ste zmenili v školstve alebo vo vyučovacom procese?

Naše školstvo potrebuje zmenu od základov. Žiadne kúskové reformy. A rozhodne zmeniť status a postavenie učiteľa na Slovensku.

Prečo ste sa rozhodli stať pani učiteľkou?

Keď som bola malá, rada som sa hrávala na učiteľku a lekárku. Čím som bola staršia, začala som viac inklinovať k jazykom a politike. Rada som cestovala, spoznávala nové kultúry, od deviatich rokov som sa učila anglický a nemecký jazyk, zaujímala som sa o dianie vo svete. Nikdy mi nič neuniklo. A keď prišiel čas sa rozhodnúť, ktorým smerom sa bude môj život uberať, vybrala som si povolanie učiteľky a spojila som príjemné s užitočným. Moje

prihlášky putovali na učiteľstvo jazykov a medzinárodné vzťahy a diplomáciu, čím som trochu sklamala môjho ocina, ktorý chcel mať zo mňa právničku. Ale svoje rozhodnutie vôbec neľutujem, v povolani učiteľky som sa našla! Rada učím, komunikujem so žiakmi, vymýšľam pre nich aktivity. Nie som ten typ človeka, ktorý by dokázal celé dni presedieť niekde v kancelárii za počítačom. Vyskúšala som si aj túto alternatívu – mala síce svoje benefity v podobe cestovania, ale až v školstve som našla svoje uplatnenie.

Ako Vy osobne vnímate svojich žiakov? Čo by ste im chceli odkázať?

Úprimne musím povedať, že v našej škole sa nachádzajú skvelé deti! Sú triedy, kam veľmi rada chodím – panuje v nich uvoľnená atmosféra, žiaci sú aktívni, zaujímajú sa, učia sa. Skrátka, vidím záujem o moje hodiny a to ma teší. A čo by som odkázala? Aby si viacej vážili svojich učiteľov. Mnohí si neuvedomujú, koľko prípravy a času na úkor našich rodín im venujeme, len aby sa v škole, na hodinách cítili dobre. A v neposlednom rada – učte sa! Nevzdelávame vás len pre „srandu“ či z „nudy“. Ak vám niečo vysvetľujeme, počúvajte, zaujímajte sa, robte si úlohy. Možno sa vám to teraz zdá zbytočné, nepotrebné alebo nudné, ale jedného dňa sa vám to určite zíde.

Keď som bola malá, chovali sme rybičky, andulky a zebričky. Teraz chováme už len andulky a tie nám bohato stačia.

Ktorú krajinu by ste chceli navštíviť v budúcnosti a prečo?

Som typ cestovateľa, ktorý preferuje poznávačky a turistiku pred morom. Potrebujem pohyb, vidieť, zažiť, spoznať. Aj vďaka rodičom mám pobehanú skoro celú Európu a v budúcnosti by som rada navštívila krajiny Škandinávie a Rusko. A tiež by som sa rada vrátila do môjho milovaného Bavorska či Luxemburska.

Športujete? Ak nie, aký šport by ste chceli robiť a prečo?

Áno, športujem. Bicyklujem, už teraz sa teším na leto. Odkedy mám malé dieťa, je to môj najobľúbenejší šport. Denne sme podnikali 20-30km cyklotúry. Predtým som zvykla korčuľovať (aj krasokorčuľovať), hrať tenis a rybáriť.

Čo myslíte, ktorá farba Vás charakterizuje. Prečo?

Mám rada zelenú, najmä smaragdovú, modrú až tmavomodrú. Tiež obľubujem pastelové farby, či zemité odtiene. Snažím sa siahať po farbách, ktoré sa mi aj páčia, ale hlavne mi idú k pleti, keďže som tmavší typ.

Čo by ste popriali našej škole k jej 50. výročiu?

Ďalších 50 úspešných rokov.

Redakčná rada

Študovali ste v zahraničí, v Nemecku. Ako by ste porovnali systém vzdelávania na Slovensku s tým v zahraničí?

Keď som mala 23 rokov, strávila som letné prázdniny v Nemecku, v Regensburgu, v rámci letnej školy. Bola to úžasná skúsenosť! Vyučovanie bolo rozdelené do troch oblastí – literatúra, dejiny a lingvistika, vo voľnom čase sme mali záujmové krúžky a cez víkendy sme podnikli výlety po Bavorsku. Keby som to mala porovnať, tak výučba bola v podstate rovnaká ako na Slovensku na vysokých školách – diskutovali sme, tvorili, písali testy. Ale kultúrne rozdiely a spôsob života bol rozdielny. Nemci sú veľkí pedanti, pracovití (čo som zažila aj pri práci v nemeckej firme), ale ako náhle im skončí pracovná doba, začína relax. Idú si sadnúť do mesta, do Biergartenu s kamarátmi, na výlety. Žijú pre dnešok, pre daný okamih.

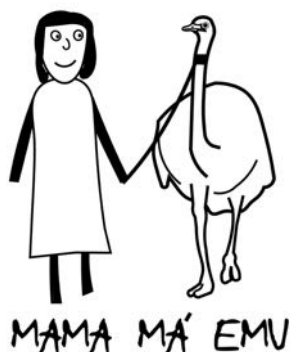
Ak by ste si mali vybrať medzi nemeckým a anglickým jazykom, ktorý jazyk si vyberiete a prečo?

Rozhodne anglický jazyk – častejšie sa využíva, deti v škole ho majú radšej, čo je škoda, lebo nemčina – najmä v horných oblastiach Nemecka – je krásna, mäkká. Na druhej strane, s nemčinou som vyrastala, častejšie cestujem do nemecky hovoriacich krajín, a v neposlednom rade zbožňujem nemeckú gramatiku. Podľa mňa je v mnohých smeroch jednoduchšia ako anglická, má menej časov.

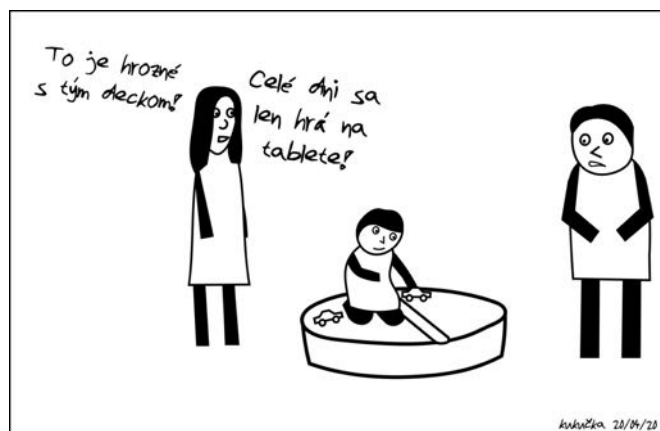
Máte nejaké domáce zvieratko? Ak áno aké, ak nie chceli by ste nejaké? Prečo?

ZABÁVAJ SA

kukucka 31/04/23

kukucka 22/04/23

- Ako sa má tvoj syn?
- Ale, má finančné ťažkosti.
- Netáraj, veď má iba tri roky!
- No hej, ale prehltol jedno euro.

- Dežko, povedz nám dve zámená.
- Kto? Ja?
- Výborne!

- Pán doktor, čo mi odporúčate proti vráskam na krku?
- Najlepšie rolák.

- Idú dvaja hlupáci v novom aute. Šofér hovorí spolujazdcovi
- Pozri sa, či funguje smerovka!
- Funguje, nefunguje, funguje, nefunguje...

Žaba príde k zverolekárovi a na hlave má ponožku.

Lekár sa začudovane pýta:

- Žabička, kto ti to urobil?!

Žaba odpovie:

- Mlčte, toto je prepad!

Stretnú sa dve mrkvy a jedna hovorí druhej:

- Nejaká si bledá, je ti zle?

A druhá hovorí:

- A čo si hlúpa?

Veď ja som petržlen!

Hádajú sa dvaja Eskimáci.

- Ak ešte raz použiješ moje ponožky ako bumerang, dolámem ti deku!

Dve špáradla sa vybrali na prechádzku do lesa, Keď ich zrazu predbehne ježko.

Jedno sa prekvapene pýta druhého.

- Počuj, ty si vedel, že v lese jazdí autobus?

Klopanie na nebeskú bránu. Svätý Peter zakričí: - Čo je?

V tom sa od brány ozve: - Nehovorí sa, čo je, ale kto je!

Svätý Peter iba povzdychne: - Bože, zase učiteľka!

Pán Cibul'a?

- Áno.

- Prosím, príd'te si do škôlky pre syna!

- Sakra, čo zase spravil?

- Nič, ale už je skoro polnoc!

Záhorák chytí zlatú rybkú:

- Ak ma pustíš, splním ti želanie.

Záhorák rozmýšľá a povie:

- Prajem si, abys nemnela kosci.

Muž zastaví na ulici druhého muža:

- Nehnevajte sa, hľadám železničnú stanicu.

- Nehnevám. Hľadajte!

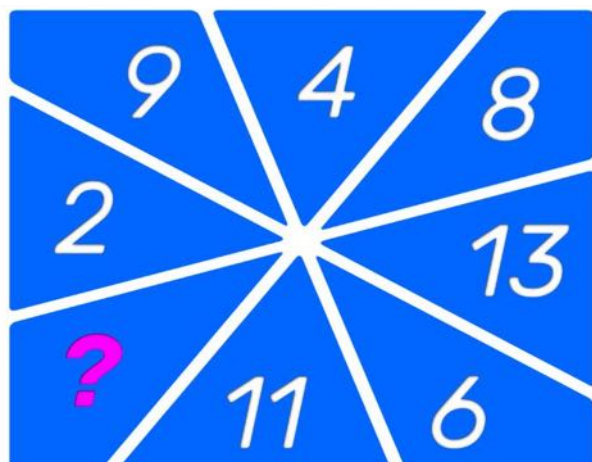
Otec sa pýta syna: - Čo sa teraz učíte v škole?

- Hľadáme spoločného menovateľa," hovorí syn.

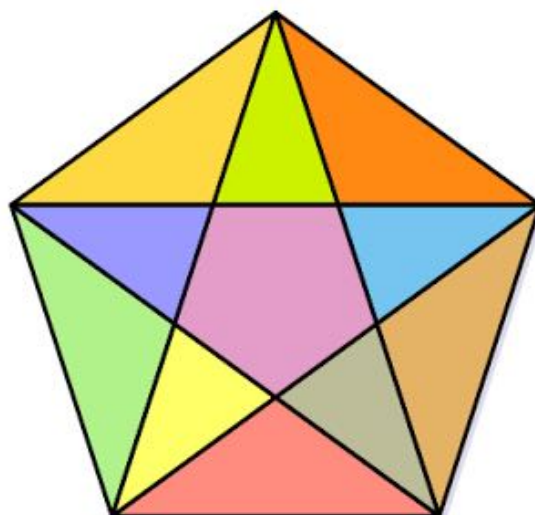
- To sa ešte stále nenašiel? Ja som ho hľadal, keď som ešte chodil do školy!"

ZDROJ: <http://www.rehot.sk/vtipy/najnovsie>
<https://www.facebook.com/kukucka.carbe/?fref=ts>

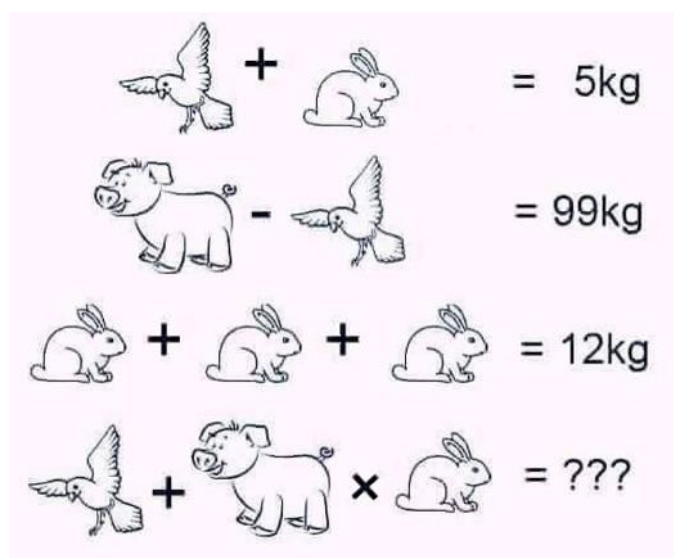
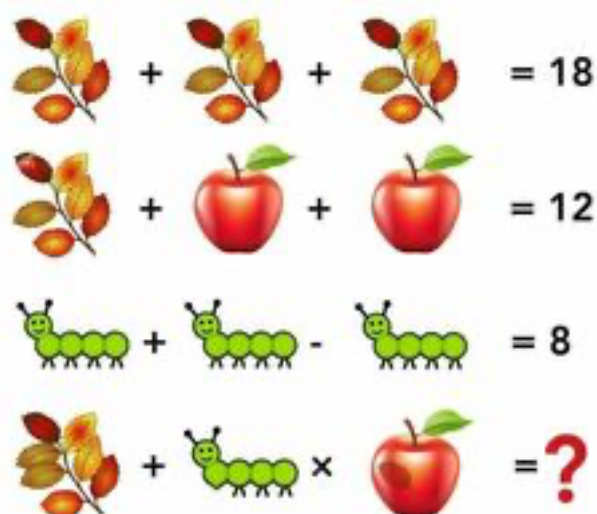
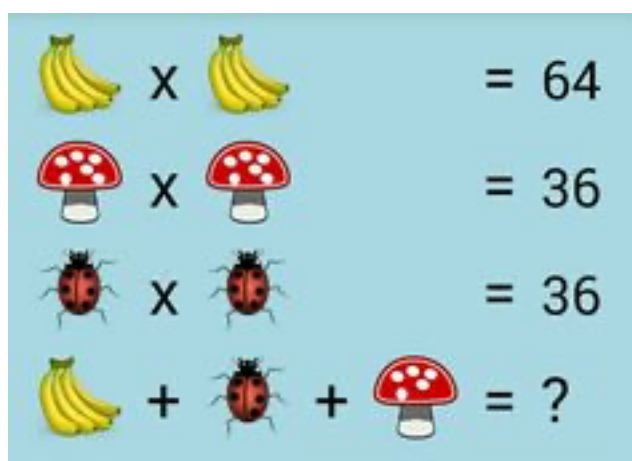
RELAX

SPOČÍTAJ TROJUHOLNÍKY

VYRIEŠ

Ktoré znamienka treba vložiť medzi číslice, aby sa výsledok rovnal 6

$$777 = 6$$

Základná škola s materskou školou Ondreja Cabana

Vedenie školy: Mgr. Marta Gocníková - riaditeľka školy

Mgr. Martina Maďarová - zástupkyňa RŠ pre 1. stupeň a ŠKD

Mgr. Martina Karasová - zástupkyňa RŠ pre 2. stupeň

Ingrid Behulová - zástupkyňa RŠ pre MŠ

POĎAKOVANIE

Pri príležitosti
50. výročia

chceme poďakovať
všetkým Vám,

ktorí ste svojou prácou,
svedomitosťou a oddanosťou
prispeli k rozvoju a k úspechom
našej školy.

Sme hrdí na to,
že sme súčasťou tejto školy.